

[1975 மார்ச் 25]

(6) 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான இறுதி துணை நிதி அறிக்கைமீது பொது விவாதம்.

* திரு. பெ. சீனிவாசன்: தலைவர் அவர்களே, சப்ளிமென்டரி பட்ஜெட்டின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறேன். இங்கே வரவு-செலவுத் திட்டத்திற்குப் பின்னால் பல்வேறு துறைகளுக்கான மானிய கோரிக்கைகளின் மீது ஸ்வாதங்கன் நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஆனால் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற விவாதங்களுக்கும் நாட்டில் நடைபெறுகிற நிகழ்ச்சிகளுக்கும் எந்த வகையிலும் சம்பந்தம் இல்லையோ என்ற ஒரு அச்சத்தை என்னுடைய உள்ளத்தில் ஏற்படுத்துகிறது.

சென்னை நகரில், நம்முடைய பேரவை கூடியிருக்கின்ற தலைநகரில் தியாகராயநகரில் பிற்பட்டோர் நலத்துறையைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் விடுதியில் கடந்த சில நாட்களாக, ஒன்று இரண்டு வாரங்களாக சிக்க முடியாத அளவுக்கு அக்கிரமங்கள் நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன. அந்தத் துறைக்கென ஒரு தனி அமைச்சரும், அவருக்கென அந்தரங்க உதவியாளர்களும். அதற்கு என்று ஒரு இலாகாவும் இருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் இங்கே நகரில் ஒரு விடுதியில் மாணவர்களை அடிக்கவும் பரீட்சைக்குச் செல்லும் மாணவர்களுக்கு உணவு வழங்காமல் அவர்களை ஏராளமான போலீஸ் வழக்குகளில் சம்பந்தப்படுத்த முயற்சி நடப்பதும் மிகவும் பரிதாபத்துக்குரிய ஒன்று என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

24-ம் தேதி—நேற்றைய தினம் பி.யு.சி. மாணவர்கள் பரீட்சை எழுதப் போகிறார்கள். ஆனால் அங்கே 110 மாணவர்கள் தங்கியிருக்கும் விடுதியில்—நெ. 6 ஹாஸ்டல் என்று அதற்குப் பெயர்—வார்டுகை இருப்பவர் தலைமறைவாகி இருக்கிறார். வாட்ச்மேன் தலைமறைவாகியிருக்கிறார். டிஸ்ட்ரிக்ட் வெல்பேர் ஆபீசரைக் கேட்டால் நான் ரிபைர் ஆக இன்னும் ஒரு வருஷம் தான் இருக்கிறது; நான் இதில் தலையிட விரும்பவில்லை என்று சொல்கிறார். மாண்புமிகு அந்தத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்ட சபைக்கு இப்போது வருவதைக் காணும். இந்த வகையில், இந்த மாணவர்களின் நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக முதலமைச்சர் அவர்கள் இதுகுறித்து விசாரித்து, ஏற்ற நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். தலைநகரத்திலேயே இந்த அக்கிரமம் நடக்குமானால், அதைக் கேட்க இவ்வளவு தாமதம் ஆகுமானால், நாடு முழுவதும் இருக்கும் நிலை பற்றி நான் எடுத்து விளக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

ஏதோ சம்பிரதாயத்துக்காக நாங்கள் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இங்கே பேசுவதும், அந்தப் பேச்சுகளுக்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுக்குள்ள சாமர்த்தியத்தால் வார்த்தை ஜாலங்களை அள்ளி வீசுகிற வகையில் அவற்றை சமாளித்து பதில் சொல்லுவதும், நாம் கேட்டுவிட்டு, நம் கடமை நிறைவேறி விட்டதாக நாம் கருதிக் கொண்டு போவதாகத்தான் நிலைமை இருக்கிறது.

1975 மார்ச் 25]

[திரு. பெ. சீனிவாசன்

இப்போது சமீபத்தில் நாட்டில் இருக்கும் நிலைமை வறட்சி. இந்த வறட்சி பற்றி பேசியே நம்முடைய நேரத்தில் முக்கால் பகுதியை நாம் செலவழித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். மத்திய அமைச்சர் சொன்னது சரியா, மாநில அமைச்சர் சொல்வது சரியா என்பதை இந்த சட்டமன்றத்திலும், வெளியே மன்றங்கள் கிடைக்கும் நேரத்திலும் நம்முடைய நாட்டின் அரசியல் பிரச்சினையாக நான் தவறாமல் பேசிக் கொண்டு இருக்கிறோம். உள்ளபடியே இந்த வறட்சியால் பாதிக்கப்படும் மக்கள் எங்கள் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்து மக்கள்தான். அவர்களுடைய நிலைமையில் கொஞ்சம்கூட மாறுதல் இல்லாமல், இந்த வறட்சியால் மேலும் மேலும் அவர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இதே தொடரில் கேள்வி நேரத்தில் நான் முதலமைச்சர் அவர்களை ஒரு கேள்வி கேட்டேன். வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை சாதாரணமாக நாம் 20—25 ஆண்டுகளாகச் செய்து வந்ததைப் போல், கண்மாய்களை ஆழப்படுத்துவது, கண்மாய் கரைகளை உயர்த்துவது, கால்வாய் தூர் எடுப்பது போன்ற வேலைகளைச் செய்வது மட்டுமல்லாமல், உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்குப் பயன்தரக்கூடிய வகையில் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரம், நல்ல விதைகள் தரவும் போன்ற பணிகளை நல்ல வகையில் ஏற்றுச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்குரிய பதிலைத் தரவில்லை.

இன்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் எப்படி வறட்சி நிவாரண வேலைகள் நடைபெறுகின்றன என்றால், பார்ப்பதற்கு அழகாக இருக்கிறது. ஊருக்கு ஊர் வர்ணம் பூசிய பெரிய பலகைகள் போட்டு, வறட்சி நிவாரணப் பணி என்று போட்டு, அதற்கு என்ன தொகை செலவு செய்யப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டு, அங்கே ஒரு 10—15 பேர் வேலை செய்கிறார்கள். அந்த வேலை முடிந்த பிறகு செக் வெட்டுகிறார்கள். உண்மையிலேயே அந்தப் பணியால் யாருக்காவது நன்மை கிட்டியதா என்று கேட்டால், நாம் யாருடைய பயன் கருதி அந்தப் பணத்தை ஒதுக்கினோமோ அந்த மக்களுக்கு அந்தப் பணம் போகவில்லை என்பது மாத்திரமல்ல, செலவழிக்கப்பட்ட திட்டங்களின் மூலம் நிரந்தரமான பலனோ, தற்காலிக நன்மையோ இல்லை என்பதைத்தான் நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவனாக இருக்கிறேன் என்ற முறையில் சொல்கிறேன். எங்களுடைய பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதியில் வாழ்கிற மக்களின் எண்ணங்களின் பிரதிபலிப்பாகத்தான் நான் இந்தக் கருத்தை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். இந்த பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் மூலம் சில கண்டிராக்டர்கள் பணம் சேர்க்கிறார்கள். சில அதிகாரிகள் சில வசதிகளைப் பெறுகிறார்கள். சில இடங்களில் அரசாங்கத்திற்கு விளம்பரம் கிடைக்கிறது. இதைத் தவிர, பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள மக்களுக்கு இதனாலே எந்தவிதமான நிவாரணமும் கிடைக்கவில்லை என்பதை நான் மெத்த வருத்தத்தோடு தெரிவிக்க, விரும்புகிறேன்.

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

[1975 மார்ச் 25]

இந்தப்பஞ்சம் ஏற்படுவதற்கு முன்னாலே, ஒரு வறட்சியைச் சமாளிக்கும் அளவுக்குக் கூட இந்த நாட்டிலே இருக்கும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களை—குறிப்பாக இராமநாதபுரம் மாவட்ட மக்கள், மதுரை மாவட்ட மக்கள்—வறட்சிப் பகுதியில் இருக்கும் மக்களை நாம் தயாரிக்கவில்லை என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

ஒருதடவை கார்காலம் பொய்த்துவிட்டால், நாம் ஆகாயத்தையும், டெல்லியையும் காட்டுகிற அளவுக்கு இருக்கிறோம். நம்முடைய அமைச்சர்களுக்கு வருமுன் காக்கும் விவேகம் இல்லை என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இருக்கும் வறட்சி நிலையைப் பார்த்தால் தெரியும். 60 அடிக்குமேல் தோண்டி தண்ணீர் எடுத்து அவர்கள் அதிலே பயிர் செய்கிறார்கள். நம்முடைய விவசாய அமைச்சருக்கு அந்தப் புள்ளி விவரம் எல்லாம் வந்து இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சில இடங்களில் மிக அருமையான மண் இருக்கிறது. அந்த மண்ணின் வளம் மிக அருமையானது. அந்த இடங்களில் தண்ணீர் கிடைத்தாலும், தண்ணீர் உவர் சத்துடையதாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் கூட அதைப் பார்வையிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அன்று அவர்கள் எந்த இலாகா அமைச்சராக இருந்தார்கள் என்று எனக்கு நினைவு இல்லை. அவர்களும், நானும், முதலமைச்சர் அவர்களும் அந்த இடங்களைப் பார்வையிட்டோம். அவருக்கு அந்த நிலங்களைக் காட்டினேன். அவர்களுக்கு நான் சொன்னதில் நம்பிக்கை இல்லை. தண்ணீர் பாய்ந்தால் நிலம் விளையாமல் கூட இருக்குமா என்று அச்சம் தெரிவித்தார்கள். அந்த அளவுக்கு தண்ணீரின் தன்மை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதிகளுக்கு மலைப் பிரதேசங்களிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வந்து தந்தால் ஒழிய, அந்த நிலைமையைச் சீரமைக்க முடியாது என்று சொன்னேன். இது இராமநாதபுரத்தில் இருக்கும் நிலைமை.

ஏதோ நீர்ப்பாசன திட்டங்களையெல்லாம் மிக அருமையான முறையில் செய்து வருவதாகச் சொன்னார்கள். அழகர் அணைத் திட்டம், வைகை பேயனாறு திட்டம் ஆகியவற்றை குறித்து ஆனந்தராவ் தலைமையில் ஒரு குழு அமைத்து, அவர்களும் ஒரு அறிக்கை கொடுத்து இருக்கின்றார்கள். அந்த அறிக்கை வந்ததற்குப் பின்னாலே, அமைச்சர்களின் சொந்தப் பகுதிகளுக்கு, சொந்த தொகுதிகளுக்கு ஏராளமான திட்டங்கள்—அன்-எக்ஸ்ட்ரிகல் திட்டங்கள்—நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆனால் அந்த அழகர் அணை, வைகை பேயனாறு திட்டம் இன்னும் செயல்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதி மக்கள் மீது இந்த அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான அக்கரையும் இல்லை என்ற வகையில், மக்கள் மீது இந்த அரசுக்கு எந்தவிதமான அக்கரையும் இல்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டும் வகையில் இராமநாதபுரத்து மாவட்ட மக்கள் இருக்கிறார்கள்.

மீது பொது விவாதம்

1975 மார்ச் 25] [திரு. பெ. சீனிவாசன்]

உலகத்தில் எந்தப் பகுதியை எடுத்துக் கொண்டாலும், இவ்வளவு கடுமையான வறட்சிக்குப் பிறகும் நம்பிக்கையோடு கடுமையாக உழைக்கும் பெருங்குடி மக்களைப் பார்க்க முடியாது. இவ்வளவு கடுமையான வறட்சியிலும், ஏராளமான கடன்கள் இருந்தபோதிலும், இன்னும் நம்பிக்கையோடு அந்த இராமநாதபுரத்து மாவட்ட மக்கள் பாடுபட்டுக் கொண்டு, பயிர் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்குத் தேவையானது எல்லாம் ஒரு நீர்ப்பாசனத் திட்டம். அதை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள், நம் முடைய அரசாங்கம் இன்னும் நிறைவேற்றவில்லை. அப்படி நிறைவேற்றாதவரை அந்த விவசாயிகளின் குறை, கஷ்டம் தீர்ப்போவதில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் செய்வது எல்லாம், நல்ல விவசாயம் செய்யக் கூடிய தஞ்சைப் பகுதியில் சில திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றி, அதனாலே பட்டங்கள் வாங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். பாராட்டைப் பெற்று இருக்கிறார்கள். சில கல்லூரிகளில் 75—80 மார்க்குகள் எடுத்த மாணவர்களைத்தான் அட்மிட் செய்வார்கள். அவர்களுக்கு கடைசியில் ரிசல்ட் வருகிறபோது 80—90 சதவிகிதம் வரும். நன்றாக விளையும் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் சில நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றிவிட்டு, சில நெற்பயிர்களை பரிசோதனை செய்து விட்டு—நிபுணர்களின் சாமர்த்தியத்தை மறைத்து—அமைச்சர்கள் பெருமை தேடிக்கொள்வதுதான் இன்றைய நிலைமையாக இருக்கிறது. உண்மையான திறமையான, சாமர்த்தியமான விவசாயிகள் இராமநாதபுரத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதை அவர்கள் செய்யவில்லை.

20 ஆண்டுகால காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்தே இதே நிலைமை, கொஞ்சம் கூட மாறாமல் அப்படியே இருக்கும் பகுதி இராமநாதபுரம் மாவட்டப் பகுதியாகும். உதாரணத்திற்குச் சொல்லப் போனால், மதுரை மாவட்டத்தில் தேனி தொகுதியில், தேனிக்கு 5 மைல் தொலைவிற்குப் அப்பால், 1 ஏக்கர் இன்றும் 5000 விலை போகும்—நல்ல புஞ்சை நிலங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் கடந்த 10 ஆண்டு காலமாக அங்கே எந்தவிதமான விவசாயமும் நடைபெறவில்லை. எப்போதாவது மழை பெய்தால் விவசாயம் செய்வார்கள். வள்ளல் நதி வைகை நதியும், பெரியாரும் இரண்டு பக்கமும் ஓடிக்கொண்டு இருக்கின்றன. அந்த “ட” வளைவுக்குள் இந்தக் கிராமம் பாசன வசதியில்லாமல் கடுமையான வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மாண்புமிகு சாதிக்காட்சா அவர்கள் அந்தக் கிராமத்திற்குச் சென்று, வாக்குறுதி கொடுத்து விட்டு வந்தார்கள். வாக்குறுதி கொடுத்ததற்குப் பின்னாலே இலாகா மாறியதே தவிர, அந்த மக்களின் நிலைமை மாறவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் என். ஆர். டி. வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அவர்கள் நிறைவேற்றவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்கு ஒரு தடவை அல்ல, இரண்டு தடவை அவர்கள் ஓட்டு போட்டார்கள். இப்போதும் மாறாமல் அதே பயங்கரமான நிலைமை இருக்கிறது. இவ்வளவு பயங்கரமான

[திரு. பெ. சீனிவாசன்] [1975 மார்ச் 25]

நிலைமை இருந்தும், அந்த நிலம் 1 ஏக்கர் 5000 போகும். அந்த நிலத்தில் உயர்தர பருத்தியும், மிளகாய் வத்தலும் பயிராகும். இப்போது நீர் இல்லாத காரணத்தால் அங்கே பலகீனமாக இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு நல்ல நீர்த் திட்டம் தீட்ட வேண்டுமென்று அந்த வட்டார மக்கள் எவ்வளவோ கேட்டுக்கொண்ட பின்பும் அது நிறைவேற்றப்படவில்லை. காரணம், இந்த அரசாங்கத்திற்கு இப்படிப்பட்ட கடுமையான பிரச்னைகளில் கவனம் திரும்புவது இல்லை. காங்கிரஸ் சர்க்கார் எந்தப் பாதையில் போனார்களோ அதே பாதையில்தான் இன்றும் இவர்கள் போய்க் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் எங்கே பார்த்தாலும் விழாக்கள் கொண்டாடுவதும், ஊர்வலங்கள் எடுப்பதும் போன்றவற்றில் தான் நம்முடைய அமைச்சர்கள் தீவிரமாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை நீடிக்குமானால் நிச்சயமாக எந்தவிதமான பலனும் ஏற்படாது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த பஞ்ச நிவாரணத்தைப் பொறுத்த வரையில் நான் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் தெளிவாக தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நீங்கள் இன்று செலவழிக்கும் பணம், கிராமப்புறங்களில் செலவழிக்க ஒதுக்கியிருக்கும் பணம் 90-70 சதவிகிதம் எந்தப் பலனும் இல்லாமல் சில இடங்களில் சில பணக்காரர்கள் கையில் சேமிப்பாகப் போய் முடங்கி இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் மறந்து விடாதீர்கள்.

[முற்பகல் 10:30]

அதைத் தடுப்பதற்குரிய முறையில் ஒவ்வொரு ஊரிலும் இருக்கிற விவசாயக் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தி அந்த முறையில் விவசாயிகளுக்கு நேரடியாகப் பலன் கிட்டக்கூடிய முறையில் செய்ய வேண்டுமென்று நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு வேறு வகையில் விளக்கம் தந்தார்கள்.

நமது அரசாங்கம் முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாக இருக்கிறது என்று நாங்கள் பல முறை சுட்டிக் காட்டி இருக்கிறோம். அப்படிச் சுட்டிக்காட்டுகிற நேரத்தில் பல முறை முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கோபத்திற்குக்கூட ஆளாகியிருக்கிறோம். கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கூட அதுபற்றிச் சொல்வார்கள். அருப்புக்கோட்டை தொகுதி எம். எல். ஏ., சொன்னால் இன்னும் தெளிவாகச் சொல்வார்கள். அங்கே ஒரு பெரிய முதலாளி பஸ் சர்வீஸ் நடத்துகிறார். அந்த பஸ்ஸை ஓட்டுகிற டிரைவருக்கு லைசென்ஸ் இருக்காது. அப்படி அந்த பஸ்ஸை திடீரென்று விருதுநகரிலிருந்து எந்த ஊருக்கு கூட்டம் அதிகமாக இருக்கிறதோ அந்த ஊருக்கு ஓட்டுகிறார். அப்படி திராவிட முன்னேற்றக் கழக எம். எல். ஏ. கூட அந்தப் பஸ்ஸில் பணம் செய்து ஆச்சரியப்பட்டிருக்கிறார்.

நாங்கள் இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். ராஜபாளையம், அருப்புக்கோட்டை பகுதிகளில் பஸ் முதலாளிகளின் மொனாபொலி இருக்கிறது, அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று. ஆனால், அதைத் தடுப்பதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

1975 மார்ச் 25] [திரு. பெ. சீனிவாசன்]

மதுரை—புளியங்குடி என்று பஸ் போகிறது. ஜெய விலாஸ் முதலாளியைப் பாதுகாப்பதற்காக அந்த பஸ் ஓடுகிறது. அந்த முதலாளியிடம் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கிடையாது. இப்படி அருப்புக் கோட்டையில் ஒரு பஸ் முதலாளி இருக்கிறார். இன்னொருவர் ராஜபாளையத்தில் இருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட நிலையில் இந்த அரசாங்கம் முதலாளிகளை ஆதரிக்கிறது என்று நான் குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன்.

மானுமதுரை—செட்டிகுளம் கிராமத்தில் ஒரு கொலை நடந்தது. அது பற்றி இதற்கு முன்னால்கூட முதலமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்திருக்கிறேன். அந்தக் கொலை வழக்கில் நீதி மன்றத்தில் தீர்ப்பளிக்கப் பட்டது. அப்படித் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு அதில் சிறை தண்டனை விதிக்கப்பட்டவருடைய வீட்டிற்குச் சென்று நம்முடைய காவல்துறையைச் சேர்ந்த ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் சர்வாதிகாரமான முறையில் மோட்டார்களை உடைப்பதற்கு ஆளை வைத்து வேலை செய்திருக்கிறார். அவருடைய பெயரைக்கூட என்னால் சொல்ல முடியும். நான் அதை நிரூபிக்கவும் தயாராக இருக்கிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் விரும்பினால் அவருடைய பெயரை நான் சொல்கிறேன். அந்த இன்ஸ்பெக்டருக்கு இரண்டு முறை டிரான்ஸ்பர் ஆர்டர் வந்தும் கூட, அவரை ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. காரணம் ஒரு பரராஜமன்ற உறுப்பினர் அவருக்கு சலுகை செய்து வருகிறார். ஐ.ஜி. அவர்களிடம் இதுபற்றி சொல்லியிருக்கிறோம். முதலமைச்சரவர்களிடமும் சொல்லியிருக்கிறோம். இப்படி இது நடப்பதற்குக் காரணம் அதில் சம்பந்தப்பட்ட ஒருவர் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர். இன்னொருவர் ஸ்தாபன காங்கிரசைச் சார்ந்தவர். ஆகவே, எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைப் பழி வாங்குகிற மனப்பான்மையை இந்த அரசாங்கம் காட்டி வருகிறது.

எங்களுடைய மாவட்டத்தில் மாத்திரம் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்கள் மீது 5,000 வழக்குகள் போட்டிருக்கிறார்கள். அதில் கிட்டத்தட்ட 4,000 வழக்குகளில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் நிரபராதிகள் என்று சொல்லி விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த அரசாங்கத்தின் எண்ணமெல்லாம் ஏழைகளை வாழவைக்க வேண்டுமென்பதல்ல, எதிர்க் கட்சிக்காரர்களை ஓடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் செயல்பட்டு வருகிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கத்தின் இந்தப் பஞ்ச நிவாரணத்தை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு முடிக்கிறேன். நன்றி.

*திரு. எம். ஆண்டி அம்பலம் : தலைவரவர்களே, எங்களுடைய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்தைச் சொல்கிறேன்.

எங்கள் தொகுதியிலுள்ள வலயன்மலையில் (பெரும்மலை) பல நிறுவனங்களைக் கர்கள் இருக்கின்றன. அதை லாரிகளில் ஏற்றி திருடிச் செல்கிறார்கள். அதற்கு நத்தம் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரும், தாசில்தாரும் உடந்தையாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஆண்டி அம்பலம்] [1975 மார்ச் 25]

அடுத்து, ஒருவித வெள்ளைச் சோளம் ஒரு கிலோ 16.50 ரூபாய்க்கு அரசு விற்கிறது, ஆனால் அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பது மூட்டைக்கு 200 ரூபாய்தான். ஆக இது விவசாயிகளுக்கு எப்படி கட்டுப் படியாகும்? ஆகவே விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகிற விலையை அரசு கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, தமிழ் நாட்டிலுள்ள காவல் நிலையங்களில் குறிப்பாக நகரங் களில் இருக்கிற காவல் நிலையங்களுக்கு ஜீப் கார் இருக்கிறது. கிராமப் புறங்களில் இருக்கிற நிலையங்களுக்கு ஜீப் கார் இல்லை. அவைகளுக்கு 40 கிலோ மீட்டர் தூரம் வரையிலும் கிராமம் எல்லையிருக்கிறது. அங்கு ஏதாவது அசம்பாவிதம் நடந்துவிட்ட நேரத்தில் வாடகை டாக்சியைக் கேட்டால் காவல் துறையினர் வாடகை தருவார்களோ மாட்டார்களோ என்று பயந்து டாக்சி தர மறுக்கிறார்கள். ஆகவே எல்லாக் கிராமக் காவல் நிலையங்களுக்கும் ஜீப் கார் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நத்தத்திற்குப் பக்கத்தில் ஒரு விவசாயி இருக்கிறார். ஓடுகம் பட்டி என்ற கிராமத்தில் குப்பம்பட்டி என்ற பகுதியில் உள்ள ஹரிஜன மக்களுக்கு அவரது நிலத்தை எடுப்பதற்கு உத்தரவு வந்திருக் கிறது. அதை எடுத்து வந்து ஹரிஜன நல் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொன்னேன். அப்போது பக்கத்தில் விவசாயிகளுக்கு நிலம் காலியிருக் கிறது, அதை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னேன். இருங்கள் பார்ப்போம் என்று சொல்லிவிட்டு அங்கேயிருந்த 200 தென்னை மரங்களை வாண வேடிக்கையுடன் வெட்டி வீழ்த்திவிட்டார்கள் என்று அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழ் நாட்டிலுள்ள டவுன் பஞ்சாயத்துக்களில் பணிபுரியும் ஸ்லீப்பர் போன்றவர்களுக்கு குடும்ப பென்ஷன் முறை ஏற்படுத்தவில்லை. ஸ்கான்வன்ஜாகளுக்கும் குடும்ப பென்ஷன் முறையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால் கொடைக்கானலில் ஏற்பட்ட பஸ் விபத்தில் இறந்தவர்களுக்கு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய நிதியிலிருந்து நித் கொடுக்கப்பட்டது. அதேபோன்று என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு வருடத் திற்கு முன்னால் ஒரு பஸ் விபத்தில் 16 பேர் இறந்தார்கள். அவர்களுக்கு அரசியல் கண்ணோட்டத்துடன் பணம் கொடுக்க மறுத்துவிட்டார்கள்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியில் கம்பப்பட்டி என்ற கிராமம் இருக் கிறது. அங்கே ஒரு பொது இடுகாடு. அதை நத்தம் தாசில்தார் அவர்கள் ஒரு தனி நபருக்கு பட்டா செய்து கொடுப்பதாகத் தகவல் வந்திருக் கிறது என்று கிராம மக்கள் என்னிடம் மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த இடத்தை இடுகாட்டிற்கே ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 25] [திரு. எம். ஆண்டி அம்பலம்]

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியில் கோட்டையூரில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் காட்டிலாக்காவிற்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது. அதில் அரசாங்கத்திற்கு எந்த விதமான வருமானமும் இல்லை. அந்த நிலத்தை ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் அதில் விவசாயம் செய்து பிழைத்துக் கொள்வார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியில் மாங்கனறுகள் ஏராளமாகப் பயிரிடப்பட்டு அங்கு நிறைய மாம்பழம் கிடைக்கிறது. ஆகவே அங்கு ஒரு பழத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தி அரசாங்கமே மாம்பழங்களைக் கொள்முதல் செய்து அங்கே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும், வேலையற்றவர்களுக்கும் அந்தத் தொழிற்சாலையில் வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சென்னை ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் கால் ஊனமுற்றோருக்கு படுக்கை வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு படுக்கை வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நத்தம் ஊராட்சியில் 1973ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 31ஆம் தேதி அன்று வீரிய திட்டத்திற்குப் பணம் கட்டியிருக்கிறார்கள். அங்கே இரண்டு வருஷம் ஆகியுங்கூட வேலை துவங்கவில்லை. அங்குள்ள மக்கள் குடிநீர் இல்லாமல் மிகுந்த வேதனையுடன் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும்.

நத்தத்தில் தீயணைக்கும் பிரிவு இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அதற்கான வேலையைத் துவங்க வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இங்கே, தன்னுடைய உரையின் ஆரம்பமாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வறட்சி துயர் தணிப்பை வைத்துத்தான்—எதற்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமோ அதற்கு முதலிடம் கொடுத்து—உரையைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். அதிலும் அவர்கள் வறட்சி துயர் தணிப்பு என்றுதான் கூறியிருக்கிறார்களே தவிர வறட்சி துயர் துடைப்பு என்று கூறவில்லை. ஏனென்றால் வறட்சியை பூரணமாகத் துடைக்க முடியாது என்பதால் இங்ஙனம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

குறிப்பாக, இன்றையதினம் குடி தண்ணீருக்காக பெருமளவில் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 8 கோடியே 56 லட்சம் ரூபாய் குடி தண்ணீருக்காக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மூலமாக செலவழிக்க

[திரு. கே. எ. வகாப்] [1975 மார்ச் 25]

ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் மிக, மிகத்தேவை குடிநீர். அதற்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்தத் தொகையை வைத்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் உடனடியாக துரிதமான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இல்லை என்றால் தாமதம் எவ்வளவு சிரமமான சூழ்நிலையை மக்களுக்கு உண்டுபண்ணும் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை.

குடிநீர் வாரியத்தின் மூலம் செலவழிக்க அதிலிருந்து 2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். குடிநீர் வாரியத்தின் மூலம் நடைபெறும் வேலைகள் பல இடங்களில் காலதாமதமாக நடைபெறுகின்றன. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் என்னுடைய தொகுதியில் திருப்பார்கடல் என்ற ஊர் இருக்கிறது. பெயர்தான் திருப்பார்கடல், அழகான பெயர். ஆனால் அங்கே குடிப்பதற்கு தண்ணீர் கிடையாது. பாலாற்றிலிருந்து காவேரிப்பாக்கத்திற்கு தண்ணீர் எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. அதிலிருந்து இந்த திருப்பார்கடல் ஊருக்கு தண்ணீர் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு, அதற்கு இன்வெஸ்டிகேஷன் எல்லாம் முடிந்து, தேவையான பணமும் கட்டியாகிவிட்டது. அங்கே தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு, தேவையான இணைப்புக்கு, ஒரே ஒரு குழாய்தான் வேண்டும். அதில் தாமதம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இவ்வளவு காலதாமதமாக குடிநீர் வாரியம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதனால் இன்னும் அந்த ஊருக்கு தண்ணீர் கொடுக்க முடியவில்லை. குறிப்பு அனுப்புகிறார்கள். ஆர். டி. ஒ-வுக்கு போகிறது. பிறகு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குப் போகிறது. இப்படி போய்கொண்டிருக்கிறதே தவிர, தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு வழியில்லை. ஆகவே, இந்த விஷயத்தில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நிலைமையில்தான் செட்டித்தாங்கல், லாலாபுரம் என்ற ஊர்களும் இருக்கின்றன. அவர்கள் வேறு எதையும் கேட்கவில்லை. குடி தண்ணீர் தாருங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். இரண்டாண்டுக் காலமாக வேலை நடக்கிறது. இன்னும் குடிதண்ணீருக்கு வழியில்லை. இப்படிப் பட்ட இடங்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து, உடனடியாக குடிநீர் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆறு லட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கும் திட்டம் மிக மிக பெருமைப்படத்தக்கது. ஆனால் அந்த வேலைவாய்ப்பைப் பெறுகின்ற நபர்கள் யார் யார் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். யார் கூலி வேலை செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்புப் போய்ச் சேர வேண்டும். அந்த வகையில் திட்டம் இருக்க வேண்டும். காண்ட்ராக்ட் முறையில் “மாஸ் காண்ட்ராக்ட்” என்று சொல்லி, அந்த ஊரில் இருக்கிற, அந்த வேலையில் ஈடுபடுகின்ற கூலிக்காரர்களுக்கு அந்த காண்ட்ராக்டை தர வேண்டும். நான் பலமுறை இதுபற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த காண்ட்ராக்டில் வருகின்ற ஆதாயம் அந்தக் கூலிகளுக்கே கிடைக்க வேண்டும். அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 25] [திரு. கே. எ. வகாப்]

அதுமட்டுமல்ல. இன்றையதினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆரம்பித்திருக்கிற வறட்சி நிதிக்கு “உங்களுடைய மழைக் கரங்களை நீட்டுங்கள்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழக மக்கள் அதற்கு முன் வந்தால் நிச்சயமாக வெற்றிகரமாக நடைபெறும். இயன்ற அளவு உதவ முன்வந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் மக்கள் மன முவந்து தருகின்ற நிதியை வசூல் செய்து, பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் துயரைத் தணிப்பது நல்லது என்று மத்திய நிதி அமைச்சர் கூட கூறியிருக்கிறார்கள். நல்ல காரியங்களுக்கு தமிழக மக்கள் எப்போதும் உதவ முன்வருவார்கள். ஆனால் இப்படி வசூல் செய்யும் பணத்திற்கு இன்றைக்கு அரசாங்கத்திடம் கணக்கு கேட்பது போல தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் வசூல் செய்து செலவிடும் பணத்திற்கு கணக்கு கேட்க முடியாதது மட்டுமல்ல, அவர்களால் சரியாக செயல்பட முடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, அவர்கள் வசூலிக்கின்ற பணத்தை எல்லாம் அரசாங்கத்திடம் கொடுத்து செலவழிக்க ஏற்பாடு செய்தால் மக்களுக்கு இப்படிப்பட்ட கட்சிகளின் பெயரில் ஓரளவு நம்பிக்கை ஏற்படும். யார் வசூல் செய்தாலும், காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தாலும் அல்லது வேறு எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், அந்தப் பணத்தை அரசாங்கத்திடம் கொடுத்து முறையாகச் செலவிடுவதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு நமக்கு எல்லாக் காரியங்களுக்கும் மின்சாரம் இன்றியமையாத தேவையாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு நம்மை எதிர்நோக்கி இருக்கின்ற பெரிய பிரச்சனைகளில் மின்சாரமும் ஒன்று. அண்மையில் வருகின்ற செய்திகளைப் பார்த்தால் நமக்கு கவலை யளிப்பதாக இருக்கிறது. நெய்வேலியில் 300 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது குறைந்து இப்போது 220 மெகாவாட் என்ற அளவுக்கு சூழ்நிலை வந்துவிட்டது. எண்ணூரில் இன்னும் அபிவிருத்தி ஏற்படவில்லை. நம்முடைய நீர் நிலையங்களில் தண்ணீர் இல்லை. இதை எல்லாம் யோசித்துப் பார்க்கும்போது எதிர்காலத்தில் நமக்கு மின்சாரம் கிடைக்குமா என்ற அளவில் அச்சம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் உடனடியாக மத்திய அரசுக்கு கோரிக்கை அனுப்பி, மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொள்ள தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மத்திய அரசும் இப்படிப்பட்ட கோரிக்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நெய்வேலியில் உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தின் அளவு குறையாமல் அதை மேலும் பெருக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதற்கான கோரிக்கையை உடனடியாக மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைத்து, அதை நிறைவேற்றுவதற்கு முனைப்பான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

[திரு. கே. ஏ. வகாப்] [1975 மார்ச் 25]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

60,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்னணைப்பு தரும் திட்டம் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அது மிக மகிழ்ச்சியளிக்கக்கூடிய ஒன்றாகும். அதிகாரிகள் அதில் காலதாமதம் செய்யாமல் உடனடியாக இணைப்புகளை கொடுக்க வேண்டும். இந்த அறிவிப்பைக் கேட்ட உடன் நாங்கள் எல்லாம் பெரு மகிழ்ச்சி அடைந்தோம். ஆனால், இப்போது அதிகாரிகளைக் கேட்கும்போது அவர்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால், அவர்கள் போடுகின்ற கண்டிஷன் களைப் பார்த்தால் மனம் தளர்ச்சி அடைகிறது. உங்களுக்கு ஒரு கம்பம் இருந்தால்தான் இணைப்பு தருவோம் என்று கண்டிஷன் போடுகிறார்கள். 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் மனு செய்திருந்தால்தான் புரிசீலிப்போம் என்கிறார்கள். அதனால் இந்த 60,000 இணைப்பு எப்படி இருக்கும் என்று தெரியவில்லை. கண்டக்டர்கள் பற்றுக்குறை இருக்கிறது, தேவையான இதர சாமான்கள் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது என்றெல்லாம் காரணம் சொல்கிறார்கள்.

மால்கோ நிறுவனம் நம்முடைய தமிழ்நாட்டில்தான் இருக்கிறது. அங்கு உற்பத்தியாகின்ற பொருட்களை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடிய வில்லை. அதற்கு மத்திய அரசின் அனுமதி தேவைப்படுகிறது. இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் அலுமினியத்தை எங்கெங்கோ கொண்டு போய் கம்பி களும் மற்றவைகளும் செய்யப்படுகின்றன. ஆனால், சிரமப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற நமக்கு கிடைக்காமல் இருக்கிறது. நமக்கு போதிய அளவு அதைப் பெறுவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் மின்சார இணைப்புகள் நல்லமுறையில் தர முடியும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் கொள்முதலுக்காக 15 கோடி ரூபாய் சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கூட்டுறவுத் துறைக்கு ஒரு கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிக, மிகக் குறைவு. ஏனென்றால், இப்போது சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் கொள்முதல் விலைக்கும், கூட்டுறவுத் துறை கொள்முதல் விலைக்கும் வித்தியாசம் இருப்பது நமக்குத் தெரியும். சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் விலையைவிட சற்று கூடுதலாக கூட்டுறவுத் துறையில் கொடுக்கும் முறையில் லெவி கொள்முதல் ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறோம். சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் நிர்ணயித்திருக்கின்ற விலைக்கு மேல் கொடுக்க தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் சற்று கூடுதலாக இருப்பதால் அது மக்களுக்கு ஓரளவு திருப்தி அளிப்பதாக இருக்கும்.

இன்றைக்கு விவசாயிகள் தங்கள் வீட்டுத் தேவைக்கு போதுமான நெல் வைத்திருப்பார்கள், வறட்சி நிலையை எதிர்பார்த்து ஒரு வருடத்திற்குப் போதுமான நெல்லுக்கூட வைத்திருப்பார்கள். அதை எல்லாம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது அவர்களுக்கு கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலையாவது கொடுக்க வேண்டும். கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலை கொடுத்தால் இருக்கின்ற நெல்லைக் கொடுக்க ஓரளவு முன்வருவார்கள்.

1975 மார்ச் 25] [திரு. கே. ஏ. வகாப்]

விவசாயிகளுக்கு இருக்கின்ற கஷ்டங்கள் யாவருக்கும் தெரியும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். ஒரு ஏக்கர் பயிர் செய்ய குறைந்தபட்சம் ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகிறது. கிடைக்கக் கூடிய நெல் 1,300 ரூபாய் அல்லது 1,400 ரூபாய்க்கு இருக்கும். ஆக, 4 மாதம் ஒரு விவசாயி பாடுபட்ட பிறகு 400 ரூபாய்தான் கிடைக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் மத்திய அரசு கொள்முதல் விலையைப்பற்றி எப்படிச் சொல்லியிருந்தாலும் மாநில அரசு கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலை கொடுக்க வேண்டும். அரசாங்க கொள்முதலுக்குக் கொடுத்தால் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படுமே என்று விவசாயிகளுக்கு இருக்கிற அச்சத்தைப்போக்குவதோடு அதிக விலை கொடுத்தால் வீட்டு உபயோகத்திற்கு வைத்திருக்கக் கூடிய நெல்லைக் கூட கொடுப்பார்கள். ஆகவே, கூட்டுறவுத்துறைக்கு இன்னும் அதிகத் தொகை ஒதுக்கி, நெல் கொள்முதலுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு மார்க்கெட் ரேட் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூட நான் சொல்லவில்லை. 75 கிலோ நெல் மூட்டைக்கு 125 ரூபாய் மார்க்கெட் ரேட் வருகிறது. அப்படியானால் ஒரு குவிண்டாலுக்கு 175 ரூபாய் வரும். அந்த அளவுக்கு கொடுக்காவிட்டாலும் ஒரு குவின்டாலுக்கு 150 ரூபாய் கொடுங்கள். இப்போதே இந்த விலை இருக்கிறது. இன்னும் 3, 4 மாதங்கள் பற்றி நினைக்கும்போது நிலைமை பயங்கரமாக இருக்கிறது. இப்படி கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலை கொடுத்தால்தான் கொள்முதலுக்கு ஒழுங்காக நெல் கிடைக்கும்; வறட்சியை ஓரளவு சீர் செய்ய முடியும். அரசாங்கத்திற்குத் தேவையான உணவு தானியம் கிடைக்கும். ஆகவே, அந்த வகையில் கொள்முதல் விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தணிக்கைச் சாவடிக்கு நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, தாலுகா அளவிலும் தணிக்கைச் சாவடிகள் வைத்து இருக்கிறார்கள். அதை மாற்றி விட்டு, மாவட்ட அளவில் தணிக்கைச் சாவடிகளை வைத்துக் கொண்டால் பொதுவாக எல்லோருக்கும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். பல வசதிகளும் அதனால் பெருகும். உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் வந்தவாசியில் ஒரு பட்டணம் படி விலை ரூ. 3-50 அதே அரிசி வேலூரில் 6 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. ஒரே மாவட்டத்தில் இப்படி இரண்டுவிதமான விலை இருக்கிறது. ஒருபுறம் விவசாயிகளுக்கு போதுமான விலை கிடைக்காத கஷ்டம், இன்னொருபுறம் இருக்கிற மக்கள் வாங்கிச் சாப்பிடுகிற அளவுக்கு விலை இல்லாத கஷ்டம். இப்படி பல்வேறு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, மாவட்ட அளவில் அரிசி, தானியங்களை எடுத்துச் செல்லலாம் என்ற முறையில் திட்டங்களை ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும் என்ற ஆலோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் பல நல்ல திட்டங்களை நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். 5 டி.தி.ய. தொழு நோயாளிகள் பாதுகாப்பு இல்லங்கள், ஊனமுற்றோருக்கு மேலும் உதவி போன்ற திட்டங்களை கருணை உள்ளத்தோடு முதலமைச்சரவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே பல திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு, செவ்வனே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

[1975 மார்ச் 25]

அதைப்போல இன்னொரு திட்டத்தையும் அறிவித்து, செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் தந்தை பெரியார் போக்குவரத்துக் கழகம். எங்கள் மாவட்டத்தையும் பக்கத்துப் பகுதிகளையும் இணைத்து, இந்தப் போக்குவரத்துக் கழகத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அதற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பேருந்துகள் “ஹைதர் அலி காலம்” என்று சொல்வார்களே, அந்தக் காலத்து வண்டிகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். போக்குவரத்துக் கழகங்கள் முதன் முதலாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் இருந்த பேருந்துகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த தந்தை பெரியார் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு அதிக நிதி ஒதுக்க வேண்டும். அதோடு நான் கேள்வி நேரத்தில் கூட சொன்னதைப்போல அந்தக் கழகம் நல்ல முறையில் செயல்பட, வடாற்காடு, தென்னாற்காடு மாவட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் ஆலோசனைக் குழுவில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு முறையை வைத்தால் மிகவும் சிறப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வெனென்று கேட்டால் சிரமங்கள் எங்களுக்குத் தெரிகிறது. பொது மக்களுடைய சிரமங்களை நாங்கள் அங்கே எடுத்துச் சொல்லவும் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, ஒவ்வொரு போக்குவரத்துக் கழகத்திலும் இது போல வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைகளைப் பற்றி.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் விவசாய டிமாண்டிலே அதைப் பற்றிப் பேசலாம். நேரமாகிவிட்டது.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : ஆகவே, இந்த துணை நிதி மானியக் கோரிக்கையில் நல்ல அம்சங்கள் இருப்பதை வரவேற்று அமர்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்ததாக, திருமதி சத்தியவாணிமுத்து. பத்து நிமிடம். 11 மணிக்கெல்லாம் முடித்த விடுங்கள்.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கோரியுள்ள துணை மானியக் கோரிக்கைகள் பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வறட்சி நிவாரண நிதிக்காக அவர் எடுத்துள்ள முயற்சியை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், அதிலே நாட்டிலே பெரிய சர்ச்சை ஏற்பட்டதைக் குறித்து நான் வருந்துகிறேன். நிதி திரட்டுவதில் நமது முதல்வர் அவர்கள் மிகவும் கெட்டிக்காரர். அவருடைய பெயரிலேயே நிதி அமைந்திருக்கிறது என்ற எண்ணத்தோடு கேட்டுக் கேட்டு நிதி வாங்கிப் பழக்கப்பட்டதன் விளைவாக—மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற நிதியைக் கூட வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டு—இன்றைக்கு வறட்சி நிவாரணத்திற்காக நிதி வசூல் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதைக் குறித்து எதிர்க்கட்சி

1975 மார்ச் 25] [திருமதி சத்திய வாணிமுத்து]

களுக்கும் அவருக்குமிடையே கூட வாக்குவாதங்கள் நடைபெற்றன. “என் மத்திய அரசு கொடுக்கிற பணத்தைக் கூட வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டு, நிதி வசூல் செய்ய வேண்டும்? நாங்கள் கொடுக்க மறுக்கிறோம்” என்றார்கள். அதை நானும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அரசு நிதி வசூல் செய்யட்டும்—அதிகாரிகள் வசூல் செய்யட்டும். அதை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தடை செய்ய வசதி இல்லை. நிதி அனுப்புகிற வர்கள் அரசு இலாகாவுக்கு அனுப்பட்டும். அரசு இலாக்கா அதற்குரிய கணக்கு வழக்குகளைத் தயாரிக்கட்டும்.

ஆனால் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் வழக்கமாக அவர்கள் நிதி வசூல் செய்கிற முறைகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் கட்சியின் சார்பிலும்—தனது இஷ்டத்திலேயே அந்த வசூலைத் துவக்கி—கட்சியின் சார்பில் வசூல் செய்கின்ற காரணத்தினால் அதில் கணக்கு வழக்குகள் சரியாக இல்லை என்பது அன்றிலிருந்தே இந்தக் குற்றச் சாட்டுக்கு அவர்கள் ஆளாகியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இதைப்போல—வறட்சி துயர் தணிப்புக்கு இவர்கள் மத்திய அரசு கொடுக்கிற நிதியினை வேண்டாம் என்று சொல்லி மக்களிடத்தில் இருந்து நேரில் வசூல் செய்கிறேன் என்று சொல்லி—வசூல் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

காரணம், அவர்களுக்கு நிரம்ப நம்பிக்கையுண்டு. தம்மிடத்தில் அதிகாரம் இருக்கிறது. அதிகாரத்தில் இருந்துகொண்டு எவ்வளவு அச்சுறுத்த முடியுமோ அவ்வளவு அச்சுறுத்தியும் வருகிறார்கள். பலர் பணமும் வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அவர்களது கட்சிக்காரர்கள் இன்றைக்கு முதல்வர் கூறிவிட்டார் என்ற காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு பொது மக்கள் மத்தியில் எவ்வளவு மிரட்டி பணத்தை வாங்க முடியுமோ அவ்வளவு மிரட்டி பணத்தை வாங்கி வழங்கவும் முற்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அறிக்கையும் விட்டிருக்கிறார்கள்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதல்வராக இருந்தபோது, தீப்பற்றி எரிந்த நேரத்தில் அதற்கான நிவாரணம் அளிக்க நிதியினைச் சேகரித்த போது தம் பெயருக்கே நிதியினை அனுப்பிவைக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். ஐந்து ரூபாயாக இருந்தாலும், 2 ரூபாயாக இருந்தாலும் அவர் பொருக்கே அது போய்ச் சேரும். அரசு சார்பிலும், அதிகார பூர்வமான முறையிலும் அந்த வசூல் நடைபெறும்.

ஆனால் இன்றைக்கு ஆளுகிற கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் தந்திருக்கிற அறிக்கை மூலம் அமைச்சர்கள் வரும்போது “மாலேக்குப் பதிலாகப் பணம் கொடுங்கள்—வறட்சி நிதிக்கு தாராங்கள்” என்று கேட்கிறார்கள். அமைச்சர்களுக்கு மாலே போட வருகிறவர்கள்—அரசாங்கத்தின் தயவை நாடி வருகிறவர்கள் பலபேர்—கட்சிக்காரர்களாக வருகிறவர்கள் பலபேர்கள்—அவர்கள் கொடுக்கிற பணத்திற்கான கணக்கை அங்கே யார் எடுப்பார்கள்? அமைச்சர்கள் கலந்துகொள்ளுகிற கூட்டங்களில் அதிகாரிகள் யார்போய்

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1975 மார்ச் 25]

கணக்கு எடுக்கிறார்கள்? அமைச்சர்கள் தங்களிடம் பொதுக்கூட்டங்களில் கொடுக்கிற பணத்தை அந்த இடத்தில் யார் கையில் எப்படி ஒப்படைக்கிறார்கள்? அது அரசு கணக்கில் வருமா? அவரிடம் அங்கே கொடுக்கப் படுகிற பணம் - அதை அவர் வாங்கி தம் பின்னால் இருப்பவர்களிடம் கொடுக்கிற பணம் பூராவும் கணக்கில் எப்படி வரும்? நம்பிக்கைக்குரிய வகையில் எப்படி வரும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு ஒரு சட்டசபை உறுப்பினர் ஒரு துண்டு அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே, “முதல்வர் அவர்களும், நாவலர் அவர்களும் இந்த ஒரு கூட்டத்திற்கு வருகிறார்கள். எனவே வறட்சி நிவாரண நிதிக்கு - மாலையிடுவதற்குப் பதிலாக பணத்தைக் கொண்டு வந்து தாராங்கன்” என்று துண்டு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி யார் வண்டுமானாலும் அறிக்கை வெளியிட்டு - பணம் திரட்டித் தரலாம் என்று சொன்னால் - அதற்கு என்ன கணக்கு? இப்படி வசூல் செய்யப்படுவதில் ஏற்படுகிற கோளாறுகள் எல்லாம் என்ன என்பதை நாம் முன்பே அறிவோம். இந்த மன்றத்திலும் எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படி ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் - கட்சி ஊழியர் எப்படி வசூல் செய்யலாம்? கட்சியின் சார்பில் அதற்கென ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தி - கட்சி பொதுச் செயலாளர் அதற்கென ஒரு தனி அமைப்பை ஏற்படுத்தி - கட்சியில் இருந்து துண்டு அறிக்கை வெளியிட்டு வசூல் செய்வது என்றால் - அப்படி வசூல் செய்யப்படுகிற பணம் எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மூலமாக வசூலித்து அரசுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் அந்த வசூலுக்கான கணக்கு பூராவும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திடம் இருக்கும். அப்படிச் செய்தால் அது ஒரு சரியான முறையாகும்.

இன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சியில் இருப்பவர்கள் பணம் வசூல் செய்கிறார்கள். அந்த வசூல் முழுவதும் கட்சிக் கணக்கில் வரும். கட்சிக்கு கணக்குக் காட்டியாக வேண்டும். பொது மக்களுக்கும் இரண்டாவது முறையாகக் காட்ட முடியும். (திரு. கு. பெரியசாமி குறுக்கீடு) அதைவிட்டு கட்சிக்காரர்களே துண்டு அறிக்கை வெளியிட்டு அங்கங்கே நிதி திரட்ட முற்படுகிறபோது கணக்கு ஒழுங்கான முறையில் வருமா மாலைகள் போடுவதற்குப் பதிலாக மேடைகளில் கொடுக்கப்படுகிற பணம் எப்படி கணக்குக் வரும்?

திரு. கு. காமாட்சி : உறுப்பினர் அமைச்சராக இருந்தபோது மாலைகளுக்குப் பதிலாகப் பணம் வாங்கியிருப்பார்களே, அதற்கு கணக்கு எப்படிக் காட்டப்பட்டது?

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அந்த அனுபவத்தில்தான் சொல்கிறேன். பணத்தை வாங்கி வாங்கி கொடுத்தால் அதை யாரும் ஒழுங்காக வாங்கிக் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பது கிடையாது. மேடையில் பணத்தை வாங்கும்போது பின்னர் யார் கையில் கொடுக்கிறோம் என்பதே அமைச்சர்களுக்குத் தெரியாது. மேடையில் போடுகிற துண்டுகளே வீட்டிற்கு வந்து

1975 மார்ச் 25] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

சேராது. அமைச்சர்களுக்குப் போடப்படுகிற கைத்தறித் துண்டுகளே இப்படி பின்னால்தான் போனது போனதுதான் என்கிறபோது பணத்தைப்பற்றி என்ன சொல்ல? அமைச்சர்கள் திரும்பி பி. ஏ. கையில் கொடுக்கிறோமா, யார் கையில் கொடுக்கிறோம் என்பது தெரியாமலேயே நீட்டுகிற கையில் கொடுத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். எத்தனையோ கைகள் நீட்டி நீட்டி வாங்கிக்கொள்ளும். யார் பணத்திற்கு யார் கணக்கு வைப்பது? அரசாங்க அதிகாரி அங்கு இருக்கிறாரா? இது அரசாங்கத்திற்குச் சேருமா என்பது முக்கியமான விஷயம்.

இன்றைக்கு முதல்வர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் என்ற முறையில் கேட்கவில்லை. இந்த மாநிலத்தின் முதல்வர் என்ற முறையில் கேட்கிறார். அரசு அதிகாரிகளையும் உடன் வைத்துக்கொண்டு வசூல் செய்தால் கணக்கு முறையாக வரும். இப்போது அந்த நிலை இல்லை.

நேற்று கூட நான் குடும்பக் கட்டுப்பாடு விழாவிற்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே ஒருவர் 10 ரூபாய் வறட்சி நிவாரண நிதிக்காக இதோ இந்தக் கவரில் போட்டு கட்டிக் கொடுத்தார். இதுபோல மேடைகளில் கொடுக்கப் படுகிறபோது அவற்றைக் கணக்கில் கொண்டுவருவது எப்படி முடியும்? நானே இதை இங்கே கொண்டுவந்து கொடுக்காது வேறு நிதிக்கே போய்ச் சேர்த்திருப்பேன். இதை யாரும் ஏன் செய்ய முடியாது?

நாணயத்தில் நம்பிக்கை இருந்தால் கேள்விக்கே இடமில்லை. நாணயத் தில் நம்பிக்கையின்மையே என்றாகிவிட்ட பிறகு ஏன் இந்த நிதி வசூல் முறைகள்? இதுதான் கேள்வி.

சட்ட சபை அங்கத்தினரை ஏவிவிட்டு - முதலமைச்சருக்கு தாங்கள் நல்லவர்களாகப் போகவேண்டுமென்று அவர்கள் வசூல் செய்கிறார்கள் - அவர்கள் கொடுக்கவில்லை என்றால் - சட்டசபை அங்கத்தினர் ஏன் கொடுக்க வில்லை என்று கேட்கப்பட்டுவிடுமோ என்று அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள். அதற்குப் பயந்துகொண்டுதான் பணத்தையே கொடுப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒழுங்கற்ற முறையில்தான் நீங்கள் வறட்சிப் பணிக்கு நிதியைச் சேகரிக்கிறீர்கள் என்பதால்தான் இப்படிப்பட்ட முறைக்கு ஒத்துழைக்க அவர்களுக்கு மனம் வரவில்லை.

நானும் எனது கட்சியின் சார்பில் அந்தப் பணத்தைக் கொடுக்கத் தயாராய் இல்லை. கொடுக்க மறுக்கிறோம். நாங்கள் ஒருவரோ-இருவரோ மேலும் ஏழைகள் - நிவாரணப் பணிக்காக வசூலிக்கப்படுகிற பணத்தில் பெருந்தொகை எங்கள் சமுதாய மக்களுக்கே போய் சேரவேண்டும்.

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1975 மார்ச் 25]

மத்திய நிதி அமைச்சர் கூறியிருக்கிறார் - தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணப் பணியில் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று, அதற்கு அதிகப்படியான ஊதியம் தரவேண்டுமென்று.

நமது அரசைப் பாராட்டுகிற கவர்னர் அவர்கள் கூட நிவாரணப் பணிகள் நடைபெற்று வருகிற இடங்களைப் பார்வையிட்டபோது காண்பாட்டர்கள் எப்படி ஏழை எளியமக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கூலியைக் கொடுக்காது இருக்கிறார்கள் என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லியிருக்கிறார். மண்ணை வெட்டுவது - மண்ணை வாரிப்போடுவது ஆகிய இந்தப் பணிகளில் எல்லாம் பெரும்பாலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களே ஈடுபடுகிறார்கள். அவர்களுக்குரிய கூலிப்பணம் அவர்களிடம் போய்ச் சேரவேண்டும். கவர்னரே கூறியிருக்கிறார். காண்டிராக்டர்கள் 7 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டிய இடத்தில் 1 ரூபாய்,

(முற்பகல் 11-00)

2 ரூபாய் கூலியாகக் கொடுக்கிறார்கள் என்று. எனவே இன்று அவரே கேட்டதைச் சொல்லும்போது இந்த நிதியை நீங்கள் கேட்கிறீர்கள். வறட்சிக்குக் கேட்கிறீர்கள், துணைக் கோரிக்கை வைக்கிறீர்கள். துணைக் கோரிக்கை வைக்க வேண்டிய அளவு மத்திய அரசு விட்டிருக்கிறதா என்று நான் நம்புவதற்குக் காரணம், மத்திய அரசு கொடுக்கிற பணத்தை, உங்களுக்கிருக்கிற கோபதாபம், உங்களுக்கிருக்கிற ஆத்திரம், முன்கோபம் இவைகளாலெல்லாம் இந்த நாட்டிற்கு முறையாக, மத்திய அரசிலிருந்து சேரவேண்டிய பணத்தை, இன்றைக்கு வாங்க மறுத்துவிட்டு, மத்திய அரசு நிதியை மறுத்துவிட்டு நிதிச் சேர்த்து, சேர்த்துப் பழக்கப்பட்ட காரணத்தால், தவறான முறையிலே நீங்கள் பணத்தைச் சேர்க்கத்தான், இன்றைக்கு மத்திய அரசு சொல்லியது, பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்துவிட்டதுபோல், அவர்மீது கோபம் கொள்வதுபோல், நிதி வசூலில் ஈடுபட்டிருக்கிறீர்கள்.

அடுத்து, சென்னையில் குடிதண்ணீரில்லை. இதற்கு முன்னாலே, 3 நாளைக்கு ஒரு நாள் தண்ணீர் என்றார்கள். இப்பொழுது என்ன சொல்கிறார்கள்? வாரத்திற்கு ஒரு முறை தண்ணீர் என்கிறார்கள். எப்படி சென்னை விலேயிருக்கிற மக்கள் சேர்த்து வைத்துக் குடிக்கமுடியும்? எப்படி சுகாதாரமான முறையில் சேர்த்து வைக்கமுடியும்? ஏழை பாழைகள், சட்டியிலே, பாணியிலே தண்ணீரைச் சேர்த்துவைத்து, சுகாதாரம் கெட்டு, நோய் பரவாதா? அந்தப் பரவுகிற நோயைத் தடுக்க எவ்வளவு பணம் செலவழிக்க வேண்டும்? எனவே, எப்படியாவது குடி தண்ணீர் வழங்க இந்த அரசு முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் இந்தத் துணை மானியத்தை வரவேற்றுச் சில கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையானாலும் துணை மானியமானாலும் ஏழை பாழைகளை மையமாக வைத்துத் திட்டங்கள் தீட்டிச் செயலாற்றுகின்ற இந்த அரசு, இந்தத் துணை மானியத்திலும் தன்னுடைய பெருமை

1975 மார்ச் 25] [திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

யான அறிவிப்புகளைச் செய்திருப்பதைப் பார்க்கமுடிகின்றது—வரவேற்புக் குரியது என்பதைத் தங்கள் மூலமாக நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த அரசு செய்கின்ற நல்ல பணிகளைக் குறை கூறவும், குந்தகம் விளைவிக்கவும், பல பகுதிகளிலிருந்து அபசகுணங்கள் ஏற்பட்டாலும், அது ஏழை பாழைகளுக்குச் செயலாற்றுவதற்கான சூழ்நிலையைச் சூளுரையாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய தமிழக அரசு இன்றைய தினம் நல்ல பணியை ஆற்றிவருகிறது என்பது நாங்கள் அறிந்த உண்மை என்பதைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு நாட்டை உலுக்கிக் கொண்டிருக்கிற தோரப் பிரச்னை எப்படிச் சுற்றினாலும், எங்கே சுற்றினாலும் வறட்சிக்குத்தான் வந்து நிற்கவேண்டிய ஒரு துர்பாக்கியமான நிலைமை இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டை உலுக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் வறட்சிப் பணிகளில், ஏழை எளிய மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், கிராமப் புறங்களிலே இந்த வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை எவ்வளவு ஆசையோடு, ஆர்வத்தோடு வரவேற்கிறார்கள் என்பதை நான் இரண்டு மூன்று நாட்கள் என்னுடைய தொகுதியிலே சுற்றுப் பயணம் செய்தறிந்த காரணத்தாலே சொல்லுகிறேன்.

ஒரு கவளம் சோற்றுக்குக் கூட கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்த ஏழைகள், பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், இன்றைக்கு இந்த வறட்சி நிவாரணப் பணி, தங்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கிறதென்பதை மகிழ்ச்சியோடு சொல்வதை என் காதாலேயே கேட்டேன். அந்தப் பகுதியிலே வறட்சி நிவாரணப்பணி செய்கின்றபோது, தமிழ்நாட்டிலே ஏறத்தாழ 6 இலட்சம் ஏழைகள் இன்றைக்கு இந்த வறட்சி நிவாரணப்பணியாலே ஆதாயம் பெறுகிறார்கள் என்ற புள்ளி விவரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் புள்ளி விவரம் உண்மையான புள்ளி விவரமா என்ற கேள்விக் குறியைச் சிலர் எழுப்புகிறார்கள். கேள்விக் குறியை எழுப்பிப் பழக்கப் பட்டவர்கள், நல்லதைச் செய்யும்போது குறைகூறிச் தங்களைத் தயார் படுத்திக் கொண்டவர்கள், இந்த ஆட்சி எதைச் செய்தாலும் குந்தகம் விளைவிக்கின்ற குறுமதியோடுதான் இந்தப் பணியைக் குறை கூறிவருகிறார்கள். ஆனால், அவற்றையெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல், அவற்றையெல்லாம் காதாலே கேட்காமல், இன்றைக்கு நம்முடைய அரசு, நம்முடைய முதல்வர் நல்ல பணியாற்றுகிறார் என்பது நாடறிந்த உண்மையாகவிருக்கிறது. அதற்கு ஒந்தியத் துணைக் கண்டேம் நற்சாட்சி கூறுகின்ற வகையில் நல்ல செயல்முறைகள் அமைந்திருக்கின்றன என்பதை நல்ல உள்ளம் கொண்டவர்கள், நல்லவர்கள் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்] [1975 மார்ச் 25]

இத்தகைய இக்கட்டான கட்டத்திலேதான் பல சோதனைகளைக் கஷ்டங்களைத் தாங்கித் தீரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சோதனைகளைக் கஷ்டங்களைத் தாங்கிக்கொள்கின்ற நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறார், பொதுமக்களும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

அதுவும் பழங்குடி மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், இந்த அரசு இந்த வறட்சி நிவாரணப் பணியில் தங்களுக்குத் தேவையானவைகளைத் தேவைக்கேற்றவாறு, தன்னால் இயன்ற வரை, முடிந்தவரை செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாக உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கிருக்கிற பிரச்னைக்குத் தீர்வு காண்பதையே பெரும் கடமையாகக் கொண்டிருக்கிறது இந்த அரசு. அதற்கு எந்தெந்த வகையில், எப்படியெல்லாம் தன்னால் இயன்றவரையில் செயலாற்ற முடியுமோ அதனைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது.

மத்தியிலிருப்பவர்கள் வஞ்சகம் புரிந்தாலும், மத்தியிலிருக்கிறவர்கள் மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு நடந்து கொண்டிருந்தாலும் ஒரு கண்ணிலே வெண்ணெயை வைத்துக்கொண்டு, மறு கண்ணிலே சுண்ணம் வைத்துக்கொண்டு பாகுபாடு காட்டினாலும் நிர்வாகத் திறமையிலே, நேர்மையாகவுள்ள நம்முடைய முதல்வர் தன்னால் எப்படியெல்லாம் நிதி திரட்ட முடியுமோ திரட்டி, திரட்டுகின்ற நிதியை எப்படிப் பயன்படுத்த முடியுமோ அந்தந்த வகையிலே செய்து கொண்டிருக்கிறார்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வறட்சி நிவாரணப் பணியிலே கொள்ளை அடிக்கிறார்கள், கொள்ளை இலாபம் அடிக்கிறார்கள். கான்ட்ராக்டர்கள் ஆதாயம் பெறுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதற்காக, உள்ளபடியே நான் வருத்தப்படுகிறேன். உண்மை நிலையை அவர்களறிந்தால் இப்படிப் பேசமாட்டார்கள். இன்றைக்கிருக்கிற சூழ்நிலையைச் சுட்டிக்காட்டினோமானால், கான்ட்ராக்டர்கள் கான்ட்ராக்ட் எடுக்கும் போது, ஏரி வேலைகளையோ, ஏரி மராமத்து வேலைகளையோ செய்யும் போது, கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள் என்று சொல்லும்போது, கான்ட்ராக்டர்களுக்காகத் துதி பாடுகிறேன் என்று பொருள் அல்ல.

இன்றைக்கு எரிகளுக்குத் தூர் வாருகின்றபொழுது அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற பணம் ஒரு எரிக்கு இவ்வளவு என்று வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போதுமானதாக இல்லையென்று கூறப்படுகிறது. அது ஒரு பக்கம் போகட்டும். அவைகளைப்பற்றிக் கவலையில்லை.

நமக்கு இருக்கிற கவலையெல்லாம் ஏழைகளாக இருக்கிறவர்கள், கிராம மக்கள் ஆதாயம் பெறவேண்டும், அதுதான் நமக்கிருக்கிற கவலை. ஆகவே தான் எரிகளாக இருந்தாலும், குளம் வெட்டுகிற வேலைகளாக இருந்தாலும் அவற்றை ஆயக்கட்டுதாரர்கள் மூலம் தரவேண்டுமென்று அங்கீகாரத்தை நாம்

1975 மார்ச் 25] [திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

வழங்குகின்ற நேரத்தில், ஆயக்கட்டுதாரர்களின் மூலம் பணி செய்கின்ற பொழுது அப்படிப்பட்ட பணியைச் செய்து நிலையை உருவாக்கும்போது பணக் கஷ்டம் அவர்களை வாட்டுகின்ற காரணத்தால், ஆயக்கட்டுக்காரர்கள் சரிவர அந்தப் பணியைச் செய்ய இயலாமல் போகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்படி ஆயக்கட்டுக்காரர்களின் மூலம் வேலை வாய்ப்புத் தருகின்ற நிலைமையை அரசு உருவாக்கி, ஆயக்கட்டுக்காரர்களின் மூலம் செய்கின்ற வேலைகளுக்கு முன்பணம் தருகின்ற சூழ்நிலையை நம்முடைய அரசு உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்பதை என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோளாக இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் நம்முடைய அரசின் திட்டத்தின்படி, எந்தக் கிராமமாக இருந்தாலும் குடிநீர் அவர்களுக்கு அவசியம் தேவைப்படுகின்றது என்று சொல்கின்றபொழுது, பல இடங்களிலே, ரூ. 5,000, ரூ. 10,000 செலவிட்டுக் கிணறுகள் தோண்டுகின்ற நேரத்தில், பாறைகள் இடைப்பட்டு தண்ணீர் கிடைக்காமல் போகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. என்னுடைய யோசனையெல்லாம், நல்ல இடத்தில், தண்ணீர் அதிகமாகவருகிறது ஓரிடத்தில் என்றால், அவற்றைக் கவனிக்கவேண்டும். பல இடங்களிலே, தண்ணீர் எடுக்க, நிறையப் பம்புகள் மூலம், காலனிப் பகுதிகளில், பழங்குடிப்பகுதிகளில், விநியோகம் செய்கின்ற முறையை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோளாகும். ஏனென்றால் இன்றைக்குள்ள சூழ்நிலையின்படி காலனிப் பகுதியிலே, நம்முடைய அரசு மிக அதிகமாக அக்கறை கொண்டிருக்கிறது. அதைக் காலனிப் பகுதி மக்களும் அறிகிறார்கள்.

இன்றைக்கிருக்கிற சூழ்நிலையில் குடிநீரில்லாத கிராமமே, காலனிப் பகுதியே இருக்கக் கூடாது, இருப்பது இந்த அரசுக்கு அவமானம் என்ற கொள்கையை இந்த அரசு வைத்திருக்கிற காரணத்தால், ஒரு கிராஷ் புரோகிராம்-க்கு ஒரு திட்டம் தீட்ட வேண்டுமென்று எங்களுடைய வேண்டுகோளாக இருந்தது. அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு, வறட்சிப் பணி நிவாரணம் என்பதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு, நம்முடைய அரசு எல்லா இடங்களிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், வாழ்கின்ற பகுதிகளிலே கிணறுகளைத் தோண்டி அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சென்னையைப்பொறுத்த வரையிலும் இன்றைக்கு நாளுக்கு நாள் தண்ணீர்ப் பஞ்சம் மிகக் கடுமையாக இருக்கிறது. மாநகராட்சி யினுடைய பயமே, எங்கே இந்தச் சீர்கேடு இன்னும் மோசமானால், சென்னையிலே இருக்கும் மக்கள் வெளி கிராமங்களுக்குச் செல்லவேண்டிய துரப்பாக்கியம் ஏற்படுமோ என்றுதான் அச்சப்படுகிறது. அந்தக் காரணத்தால் கிராமப்புறங்களிலே தண்ணீரில்லையென்ற குறைபாடு இருக்கிற நேரத்திலே சென்னையிலே இருக்கிற மக்கள் கிராமப்புறங்களுக்குப் போனால் மேலும் தட்டுப்பாடு ஏற்படும் என்ற சங்கடம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்] [1975 மார்ச் 25]

அந்தச் சங்கடங்களை நிவர்த்தி செய்வதற்கு மாநகராட்சி பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் தண்ணீர் பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்காக ஏறத்தாழ குடிசைப் பகுதிகளில், அரிசன மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளில் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு கடுமையாக இருப்பதால் கிணறுகளைத் தோண்டுகிற பணியை மாநகராட்சி செய்கிறது. 1,000 ரூபாய் 1,500 ரூபாய் அளவில் கிணறுகளைத் தோண்டுகிற போது அந்தக் கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்கு யாரும் முன் வருவதில்லை என்ற நிலைமை இருப்பதால் கருணைமிகுந்த நம்முடைய அரசு கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்கான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த துணைமாதிரியைத் துதரித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை மானியத்தின் பேரில் எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே பல வெட்டுப் பிரேரணைகளைக் கொடுத்திருக்கிறோம். என்னைப் பொறுத்தவரையிலே இந்த வெட்டுப் பிரேரணைகளை அடிப்படையாக வைத்துச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதற்கு முதலாக இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் 10 கோடி ரூபாய் கண்டிண்ட்ஜன்ஸி பண்டிஷே இருந்து செலவழிப்பதற்காக வைத்திருக்கிறார்கள், அப்படி 10 கோடி ரூபாய் அதிலே வைத்திருப்பதால் அந்த 10 கோடி ரூபாயையும் செலவழிக்கவேண்டுமென்று அர்த்தமல்ல. இந்த துணை மானியத்தைப் பார்க்கிறபோது 8 கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாகச் செலவழிக்கிறார்கள் என்றும் 8 கோடி ரூபாயிலே 2 கோடி ரூபாய்தான் வறட்சிக்காக என்று ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கிறபோது கண்டிண்ட்ஜன்ஸி பண்டிஷிருந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எடுத்து செலவழிக்கக்கூடிய போக்கு இருக்கிறது இந்த அரசிற்கு என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். சமீபத்திலேதான் கண்டிண்ட்ஜன்ஸி பண்டிஷ் 10 கோடி ரூபாய் என்பதை 20 கோடி ஆக்கியிருக்கிறோம், அடுத்த ஆண்டிலே இம்மாதிரி ஒரு துணை மானியம் வருமானால் அநேகமாக அதிலிருந்து 18 கோடி செலவழித்திருக்கிறோம் என்ற நிலைமைக்குப் போய்விடுமோ என்று அச்சப்படுகிறேன்.

நான் இப்படிச் சொல்வதற்குக் காரணம் கண்டிண்ட்ஜன்ஸி பண்டு என்பது மிகவும் அத்தியாவசியமாக ஏற்படக்கூடிய செலவுகளுக்கும் எதிர்பாராத விதமாக ஏற்படக்கூடிய செலவுகளுக்கும் தான் அதிலிருந்து கொஞ்சம் தொலையை எடுத்து செலவழிக்கலாம். ஆனால் ஒரு பெரிய அயிட்டத்திற்காக பூராவும் இதிலிருந்து எடுத்துச் செலவழிப்பது சரியல்ல. அவர்கள் இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவழித்திருப்பதை நியாயப்படுத்தினாலும்கூட மேற்கொண்டு 6 கோடி ரூபாய் செலவழித்தது எந்த வகையிலேயும் நியாயம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக 40 ஆம் எண் ரிலீப் சம்பந்தமாகவும் 41 ஆம் எண் பென்ஷன் சம்பந்தமாகவும் 42ஆம் எண் பொதுவான விஷயங்கள் சம்பந்தமாகவும் இந்த மானியங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இந்த

1975 மார்ச் 25] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

மானியங்களில்தான் நாங்கள் அதிகமான வெட்டுப் பிரேரணைகளைக் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த 42-ல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற விளக்கத்திலே என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் இப்போது 1975-ஆம் வருஷம் பிப்ரவரி 1ஆம் தேதியிலிருந்து என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு நாம் பஞ்சப்படி உயர்த்திக் கொடுக்கிறோம், இந்தப் பஞ்சப்படி உயர்விற்காக 4 கோடி ரூபாய் வரையிலும் செலவுபிக்கவேண்டியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிக்குறிப்பிட்டிருக்கிற அளவிற்கு அது சரிதான். ஆனால் இதில் அவர்கள் சொல்லியிருப்பது என்னவென்றால் 300 ரூபாய்க்குக் குறைந்த சம்பளம் இருப்பவர்களுக்கு 36 சதமானம் 300 ரூபாய்க்கு மேலே சம்பளம் இருக்கிறவர்களுக்கு 27 சதமானம் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் இந்த இடத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுவது என்னவென்றால் என்.ஜி.ஓ.க்களைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய அரசினுடைய முறைப்படி இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் மத்திய சர்க்காரில் 36 சதமானம், 27 சதமானம் என்று சொல்லியிருப்பது 400 ரூபாய் சம்பளத்திற்குக் குறைவாகவும் 400 ரூபாய் சம்பளத்திற்கு அதிகமாகவும் உள்ளவர்கள் என்ற முறையிலே கொடுக்கிறார்கள். அதே சமயத்திலே 36 சதமானம் என்றும் 27 சதமானம் என்று சொல்லிவிட்டு 20 ரூபாயிலிருந்து 30 ரூபாய் வரையில் என்று சிலிங்பேர்ட் காரணத்தினால் அவர்களுக்கு 300 ரூபாய்க்குக் குறைவாகவும் 300 ரூபாய்க்கு மேலாகவும் என்று வைத்திருந்தாலும்கூட போதுமான சலுகை கிடைக்கவில்லை என்பதை நான் ஒரு உதாரணத்தின் மூலமாகச் சுட்டிக் காட்டலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

ஒரு எல். டி. சி. 250 ரூபாய் ஊதியம் பெறுகிறார் என்றால் சிலிங் வைத்த காரணத்தினால் 36 சதமானம், 27 சதமானம் என்று சொன்னாலும் கூட 36 சதமானம் என்ற அடிப்படையிலே 400க்கு குறைவாகப் பெறுவார்கள், அதேமாதிரி டி.டி.சி.யாக இருக்கிறவர்கள் ரூப் பிரண்டெண்ட்மெண்ட்களாக இருக்கிறவர்கள் 400 ரூபாய் பெறுகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டால் 27 சதமானம் என்று வைத்து சிலிங்கும் வைத்த காரணத்தினால் ரூ. 22.85 அவர்களுக்கு நஷ்டமாகிறது. இதிலே ஒரு ஜக்ளரியே நடந்திருக்கிறது. அக்டோபர் மாதத்திலே பத்து பத்து ரூபாய் என்று அரசாங்கமே கொடுக்கும் என்று சொல்லி தங்களாகவே கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தப் பணத்தையும் இணைத்து 10 ரூபாய் என்று வைத்து இருப்பது நேரடியாக என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு அதை வழங்காதது மாதிரமல்ல, பொதுமக்களிடத்திலே கொடுக்கிற நேரத்திலே எமாற்றுதல் ஆகவும் இருக்கிறது என்ற நிலைமை தான் வருகிறது. நான் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையிலே என்.ஜி.ஓ.க்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிற டி.எ. சம்பந்தமாக என்று கொடுத்திருக்கிறேன். ஆகவே டி.எ. சம்பந்தமான விஷயத்தை யோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் பொது விவாதத்திலே பேசும்போதுகூட ஒரு ரியாசனையைச் சொன்னேன், அதை எந்த அளவிற்கு ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. மத்திய சர்க்காருடைய முறையிலே கோளத்திலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். இங்கே நாம் ஒரு முறையில் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அரியான்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 மார்ச் 25]

கொடுக்கப்படவில்லை. அரியர்ஸ் கொடுத்தால் தமிழ்நாடு அரசுக்கு நல்ல பெயர் ஏற்படும் என்று கூட நான் ஆலோசனை கொடுத்தேன். அரியர்ஸ் லோன் சர்ட்டிபிகேட் என்ற முறையில் 10 ஆண்டுகள் கழித்து அவர்கள் - மெச்சு ரிட்டி பெற்றவுடனே - பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய முறையிலே அரசாங்கம் அனைக் கொடுத்தால் உடனடியாகவும் அரசாங்கத்திற்குப் பணம் செலவில்லை, கேரள அரசாங்கம் செய்யாததை இந்த அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது, என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கும் நல்லது என்ற முறையிலே ஆகும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பென்ஷன் சம்பந்தமாகவும் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். வெட்டுப் பிரேரணைகளை அது சம்பந்தமாகவும் கொடுத்திருக்கிறேன். இப்போது நான் - கவரன்மென்ட் ஆசிரியர்களுக்கு அவர்கள் ரிடையர் ஆனவுடனே பென்ஷன் எல்லாம் கம்யூட் செய்யப்படும்பொது

It will be converted into a lump sum.
என்ற முறையிலே பாதி லம்பு சம் ஆகவும் பாதி பென்ஷனாகவும் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது, ஆனால் நான்—கவரன்மென்ட் டீச்சிங் ஸ்டாபிற்கு இருக்கிற அந்தச் சலுகை அங்கேயிருக்கிற கிளார்க்குகள், பியூன்கள் ஆகியவர்களுக்கு இருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கும் மீனியல்ஸ் என்ற முறையிலே 4 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த உத்திரவு அவர்களுக்கும் இணைந்தது என்று சொல்லாத காரணத்தினால் அந்த 10 ஆயிரம் பேர்களுக்கும் அந்தச் சலுகை கிடைக்காமல் போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு சிறு சர்க்கார் உத்திரவு மூலமாகச் செய்துவிட்டால் இதை ஜி. ஓ. எண். 1523, எஜுகேஷன் 29-8-74 தேதியிட்ட ஆணைதான் அது, அது கம்யூட் செய்வதற்காகப் போடப்பட்டிருந்த ஆணை. அந்த உத்திரவை மாற்றி இந்த எஜுகேஷன் இன்ஸ்டிடியூஷன்களில் உள்ள நான் டீச்சிங் ஸ்டாப்பிற்கு மும் உண்டு என்று சொல்லக்கூடிய முறையிலே செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எஜுகேஷன் சம்பந்தமாக ஒரு சிறு விஷயத்தைக் கூறவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். அது சம்பந்தமாகவும் வெட்டுத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். மிடில் ஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய பே இப்போது ரிவைவ் செய்யப்பட்டு 320 ரூபாய் சம்பளம் அவ்வளவு வேறு என்று கொடுக்கிறார்கள், ஏற்கனவே 250 ரூபாய் என்று இருந்தது. ஜி. ஓ. எண். 1324 1972 என்ற அந்த ஆணையின் அடிப்படையில் அந்த சம்பள உயர்வு கிடைத்தது. ஆனால் பல இடங்களிலே சம்பள உயர்வு அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. 250 ரூபாய் என்று இருந்ததை 320 ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டார்கள். இன்றைக்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்றால்

In Villupuram Education District they revised the pay of headmasters.

அவர்கள் 85 பேர்கள் இருக்கிறார்கள்.

They are asked to refund from March 1970.

1-10-70 முதல்கொண்டு இவர்களுக்குக் கிடைத்த அதிக ஊதியத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் அவ்விற்குப் போய் இருக்கிறது. அதை ஆட்சேபித்து அடுத்த மாதம் 5-ம் தேதி தென்னாற்காடு மாவட்டத்தி

1975 மார்ச் 25] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

ஹுள்ள ஆசிரியர்கள், அதிலும் குறிப்பாக மிடில் ஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டர்கள் உண்ணாவிரதப் போராட்டம் நடத்துவது என்ற முடிவிற்கு வந்து இருக்கிறார்கள். அதற்கு அவசியமில்லை. ஏற்கெனவே கொடுத்த ஊதியத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற உத்தரவு வாசாகவேண்டும். ஆகவே, ஏற்கெனவே 250 ரூபாயிலிருந்து 320 ரூபாயாக ஆக்காமல் இருந்த குறையை நீக்கி அதை 320 ரூபாயாக ஆக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

பிறகு, இந்த போலீஸ் சம்பந்தமாக நேரடியாக இதிலே விஷயம் இல்லை என்றாலும் கூட, நகரத்திலே ஏற்படும் சில விஷயங்களைப் பொறுத்தவரையில் போலீசார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். போலீசார் இருந்தும் சில காரியங்கள் நடக்கின்றன என்பது வருந்தத் தக்க விஷயம். நான் மறுதினம் முழுவிலுரங்கள் வந்தாலும் கூட, சட்டக்கல்லூரி விடுதியிலே மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், எங்களுக்குக் கிடைத்த செய்தி, வெளியிலேயிருந்தவர்கள் தாக்கியதாகவும், மாணவர்களெல்லாம் விடுதியைக் காலி செய்துவிட்டு வெளியிலே வந்துவிட்டார்கள் என்றும் சாமான்கள் லூட் செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. இப்படி நகரத்திலே அதுவும் சென்னை நகரத்திலே அதிலும் கல்வி நிலையங்களிலே அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படுகிறது என்றால் போலீசார் ரொம்பவும் இடைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு என்று சில வசதிகளைச் செய்யப் பணம் வரும் நேரத்தில் இதைக் கவனித்துச் சரியான முறையில் காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஆடுதற்படியாக சில விஷயங்கள். திருவிழாக்களுக்குப் போகிறோம். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் சாமி ரூப்பிடும் ஆளாக இல்லாமலிருக்கலாம். ஆனால் இலட்சக்கணக்கான மக்கள் திருவிழாக்களில் கூடுகிறார்கள். பரம்பரையாக, நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாகச் சில முறைகள் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றன. நேற்றும், இன்றும் அறுபத்துமூவர் திருவிழா மைலாப்பூரில் நடக்கிறது. பலர் பந்தல்கள் போடுகிறார்கள். சில இடங்களிலே சிறு சிறு பந்தல்களைப் போட்டுத் தண்ணீர் சப்ளை செய்கிறார்கள். நேற்று லாய்டில் ரோட்டில், நான் அந்த இடத்தில் போகும்போது, கார்ப்பரேஷன் அதிகாரிகள் அங்கே வந்து பந்தலை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்ல, ஜனங்கள் கையிலே தடியெடுத்துக்கொண்டு மோதும் நிலைமை ஏற்பட்டு, கடைசியிலே ஸ்பெஷல் ஆபீசர் ஓரளவு சமாளித்திருக்கிறார்கள். எனவே, இந்தமாதிரியான மோசமான உத்தரவுகளை, பரியாத உத்தரவுகளைப் போட்டு அமல் செய்யக்கூடாது, அதுவும் சென்னை நகரத்திலே, பகரத்திலே நடந்திருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக இந்த டிமாண்ட் 40-ஐப் பொறுத்தவரையில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். டிமாண்ட் 40-ஐப் பொறுத்தவரையில் உண்மையிலேயே அதைப் படித்த பிறகு ஏகக் குழப்பமாக இருக்கிறது. ஏற்கெனவே நமக்கு சொல்லப்பட்டதெல்லாம், 1974-75-ஆம் வருஷத்திலே நம்முடைய சர்க்காருக்கு 10 கோடி செலவாகும் என்று சொன்னார்கள், மத்திய அரசாங்கம் 7½ கோடி கொடுக்கும் என்று சொல்லி மொத்தம்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 மார்ச் 25]

17½ கோடி ரூபாய் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், நம் முன்னால் வந்துள்ளதைப் பார்த்தால் 21 கோடி ரூபாய் செலவுழிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த ஃபிகர் உண்மை, எந்த முறையிலே செலவு செய்யப் போகிறோம் என்பது மக்களுக்குத் தெரியவேண்டும். 10 கோடி என்றும் 7½ கோடி என்றும், சொல்லி அதில் 6½ கோடி என்று ஆகி மொத்தம் 16½ கோடி ரூபாய் எடுத்து சொல்லி, இந்த நேரத்திலே 21 கோடி ரூபாய் செலவுழிக்கப் போகிறோம் என்றால் இந்த 4 கோடி ரூபாயின் விவகாரம் என்ன? ஏதாவது செலவுபடுத்தி விட்டோமா செலவுழிக்க ஏற்பாடு இருக்கிறதா என்ற விஷயத்தைத் தெளிவாக்க வேண்டும். 21 கோடி என்று சொல்லி அதற்கான சில விவரங்களை யெல்லாம் எந்த அளவிற்குக் குறுகிய முறையிலே கொடுக்க முடியுமோ அந்த வகையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுசம்பந்தமாகச் சில செட்டுப் பிரேரணைகளில் கொடுத்திருக்கின்ற விஷயங்களைப்பற்றி மட்டும் நான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒரு விஷயத்தில் அரசு செய்த காரியத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி வறட்சி சில இடங்களில் ஏற்பட்டது. இராமநாத புரம் ஜில்லா, புதுக்கோட்டை ஜில்லா, தர்மபுரி ஜில்லா இவைகளை நிரந்தர வறட்சிப் பிரதேசம் என்று மத்திய அரசாங்கமே அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்கு லாங்க் டெர்ம் பிளானிங் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். மகா சாஷ்டிராவில் டிரவுட் ரிலீப் என்று நிரந்தரமாகக் கிடைத்திருக்கும் நிவாரண ஏற்பாடு செய்வது என்று ஃபண்ட் இருக்கும்பொழுது அவர்களுக்கு ஆச்சரியமாகவோ, எதிர்பாராத காரியங்களாகவோ இருப்பதில்லை. அம்மாதிரிச் செய்கிறார்கள். அப்படி வரும்பொழுது கபிஹு கண்மாயில் தூர் எடுப்பதுபற்றிச் சொல்லியிருப்பது நல்ல ஏற்பாடு, ஆர். எஸ். மங்கலம் கண்மாயில் தூர் எடுத்து வேலை செய்யும் ஏற்பாடும் நல்ல ஏற்பாடுதான் இதிலே முக்கியமான விஷயம் என்று வென்றால் ஸ்தலத்திலுள்ள எல்லோருக்கும் முதலில் வேலை கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்ததற்குப் பிறகு மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அங்கே ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். ஸ்தலத்திற்கு அப்பாலிருந்து வந்தும் வேலை செய்கிறார்கள். அதற்குப் பக்கத்தில் முதலாளத்தாரில் நடந்த ஒரு அனுபவத்தைச் சொல்கிறேன். அங்கே வெளியிலேயிருந்தும் வருகிறார்கள். உள்நூர்வாசிகளுக்கு வேலை கொடுப்பதில் பரப் பிரையாரிடி இருக்கவேண்டும். வெளியிலே இருந்து வருவார்களுக்குச் சம்பளமாக 3 அல்லது 4 ரூபாய் கிடைக்கிறது. 4 ரூபாய் கிடைத்தால் அவர்கள் எப்படி அரிசி வாங்கிச் சாப்பிட முடியும்? எனவே, அவர்களுக்குச் சம்பளத்தில் பாதினை ரொக்கமாகவும், பாதினைத் தானியமாகவும் கொடுத்தால் உதவிகரமாக இருக்கும். இம்மாதிரி ஸ்கீமில் பாதி தானியமாகவும், பாதினை ரொக்கமாகவும் கொடுப்பது ரொம்பவும் உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதை இந்த இடத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமங்களைப் பொறுத்தவரையில் கிராமங்களுக்கு நிவாரணத்திற்காக இன்னும் உணவு போய்ச் சேர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. அதற்கான ஏற்பாடு சரியாகச் செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. மதுரை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் கிராமங்களில் சரியாக இன்னும்

1975 மார்ச் 25] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

நுழையவில்லை. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள கிராமங்களுக்குத் தானியம் கொடுக்கப்படவேண்டும். கிராமங்களுக்குத் தானியம் கொடுப்பதில் டாப் பிரையாரிட்டி கொடுக்க வேண்டியது கடமையாகும். அதிலே கூட ஓரிசாவிலும், பீகாரிலும் கூட, ஏற்கனவே அழகர்சாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், சில ஜில்லாக்களிலே சிகப்புக் கார்டு கொடுக்கிறார்கள், அதன் நோக்கம் என்னவென்றால், அங்கே வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு, வேலை செய்ய முடியாமல் வயோதிகர்களாக இருப்பவர்களுக்கு, இப்படிப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம், கார்டு வைத்திருப்பவர்களுக்கு இலவசமாக ரேஷன் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், இங்கே அப்படிப்பட்ட இலவச ரேஷன் எங்கேயுமே கொண்டுவரப்படவில்லை. அதை எப்படிக் கொண்டு வருவது என்பதைப்பற்றிக் கண்டிப்பாகச் சிந்திக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் உண்மையாகவே அவர்களுக்கு ரிஸ்ட் கிடைக்கும் என்ற நிலை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான ஒரேயொரு விஷயத்தை மட்டும் நான் சொல்லி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். குடிதண்ணீர் பிரச்சனை. இதிலே நான் ஒரு சிறிய விஷயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். சென்னையை எடுத்துக்கொண்டால் பல்லவர் ஆண்ட காலத்தில் சென்னையைச் சுற்றி நிறைய பாண்டஸ் இருந்தன, சிறுசிறு குட்டைகள் இருந்தன. இவைகளையெல்லாம் நல்ல முறையில் ஒழுங்கு படுத்தி, அதிலே தண்ணீரைத் தேங்கச் செய்து, அதில் மோசமான நிலைமை ஏற்பட்டுவிடாமல் பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியமே தவிர, அவைகள் பூராவையும் தூர்த்துவிட்டு, நாம் நகரத்தை விருத்தி படுத்துகிறோம் என்று சொல்லி பூராவும் தூர்த்துவிட்டது. தண்ணீர் கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக பழைய காலத்தில் புத்திசாலித்தனமாகச் செய்த காரியத்தை நாம் வீடு கட்டுகிறோம் என்று சொல்லி அந்த இடத்திலே செய்வது தவறு.

அதேபோல் கிராமங்களிலேயும் பார்க்கலாம். கால்நடைகளுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஊருணிகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இப்பொழுது அவைகளெல்லாம் மூடப்படுகின்றன. இதிலே It is because of lack of planning. இந்த முறையான பிளானிங் என்பது இந்த அரசுக்கு எப்பொழுதுமே இல்லை, இருந்ததில்லை. எந்த விஷயத்தை எடுத்தாலும் கூட, it is just a case of pragmatic approach என்று அந்த நேரத்திலே அந்த ஜனங்களைத் திருப்தி செய்ய ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்ற நிலைமையிருக்கிறதே தவிர, மாவட்ட ரீதியில்கூட முறையான பிளானிங் இல்லை. மாநில ரீதியிலேயே அப்படியிருக்கவேண்டும்.

பிளானிங் கமிஷன் போட்டு ரிப்போர்ட்டைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதையாவது விவாதிப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும். அந்த நேரத்தில் இங்கேயுள்ள உறுப்பினர்கள் பல சிறந்த ஆலோசனைகளைக் கொடுக்க முடியும். அரசாங்கம்தான் எல்லாம் தெரிந்தவர்கள் என்ற நிலையை மாற்றி, இங்கே பல ஜில்லாக்களிலேயிருந்தும் வரும் அனுபவம் பெற்ற பல உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களையும் கேட்டால், பிளானிங் எப்படியிருக்க வேண்டும், இயற்கைச் செல்வத்தை எப்படிப்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 மார்ச் 25]

பாதுகாக்க வேண்டும், குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சனையில் எப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கான நிலைமை ஏற்படும்.

ஆகவே, இந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள “பர்ஸ்பெக்டிவ் பிளானிங்”, பெரிய பெரிய தஸ்தாவேஜிகளையெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு நாளையாவது ஒதுக்கி விவாதிப்பதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்தால் இம்மாதிரியான குறைபாடுகள் எவ்வளவு தெரியாத முறையிலே வந்திருக்கிறது—இதிலே செய்யக்கூடிய தவறைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை—தெரியாத முறையிலே, நமக்குத்தான் தெரிந்திருக்கிறது என்ற கண்ணோட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். பிறகு ஒவ்வொரு டிமாண்டாக எடுக்கும் நேரத்தில் ஓரிரு வெட்டுப்பிரேரணைகளை வற்புறுத்தக்கூடிய நிலை வரக்கூடும் என்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, அவையின் கண் வைக்கப்பட்ட இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளின்மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தந்துள்ள கருத்துக்களுக்கு முதற்கண் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

துணை மானியக் கோரிக்கையில் உள்நுழைந்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சில விவரங்களை இங்கே எடுத்துக்கூறினார்கள். அதிலே அவர்கள், அரசின்பால் ஒரு விளக்கம் கோரினார்கள். வறட்சிப் பணிகளுக்கு 21 கோடியே 29 இலட்சம் ரூபாய் என்று ஒதுக்கியிருக்கிறீர்களே, இது எப்படித் தீவிரென்று வந்தது, ஏற்கனவே அறிவித்ததற்கு மாறாக இருக்கிறதே என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதில் எந்தவிதமான மாறுபாடும் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

இறுதித் துணை மதிப்பீட்டின் தொடக்க உரையிலேயே நான் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் போல் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மூலமாக வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்காகச் செலவிட ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை 8 கோடியே 56 இலட்சம் ரூபாய் ஆகும். குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திற்காக 2 கோடி ரூபாய் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஏற்கனவே இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அஃதன்னியில் சமார் 1 கோடி ரூபாய் நகராட்சிகளுக்கு இந்த வறட்சிப் பணிகளுக்காக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆக, 11 கோடி 56 இலட்சம் ரூபாய். மொத்தம் உள்ள 21 கோடி 29 இலட்சம் ரூபாயில் மிச்சம் 9 கோடி 73 இலட்சம் ரூபாய் நமது திட்டச் செலவுகளில் இருந்து மாற்றியமைத்துச் செலவு செய்வதாகும். இதுவும் ஏற்கனவே அவையில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, இந்த 11 கோடி 56 இலட்சம் ரூபாயையும், நம்முடைய திட்டச் செலவில் இருந்து மாற்றியமைத்துச் செலவிடுகிற 9 கோடி 73 இலட்சம் ரூபாயையும் கூட்டிப்பார்த்தால் 21 கோடி 29 இலட்சம் ரூபாய் கணக்குச்சரியாக வரும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நான் முதலில் குறிப்பிட்ட 11 கோடி 56 இலட்சம் ரூபாய் வறட்சிப் பணிகளுக்காக நடப்பு ஆண்டில் நாம் செலவு செய்திருக்கும் செலவை மத்திய அரசு ஒப்புக் கொண்டு 11 கோடி 56 இலட்சத்திற்குப் பதிலாக 7 கோடி 50 இலட்சம் ரூபாய்தான் தந்திருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்வேன். அடிக்கடி கூறுவதைப் போல் அந்த 7 கோடி 50 இலட்சத்திலும் கடன் 70 சதவிகிதம். மானியம் 30 சதவிகிதம் என்பதையும் இங்கே சுட்டிக்காட்டுவது பொருத்தமுடையதாகும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

திரு. தங்கமணி அவர்கள் மற்றொரு காரணம் சொன்னார்கள். இந்தச் சம்பள அகவிலைப்படியில் 300 ரூபாய்க்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கு 36 சதவிகிதம்; 300 ரூபாய்க்குமேல் உள்ளவர்களுக்கு 27 சதவிகிதம் என்று மாநில அரசு நிர்ணயித்திருக்கிறது; இது மத்திய அரசு நிர்ணயித்திருக்கும் கொள்கைக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், அது சரியல்ல என்பதுதான் எனக்குக் கிடைத்துள்ள தகவல். மத்திய அரசிலும் 300 ரூபாய்க்குக் கீழ் உள்ளவர்களுக்கு 36 சதவிகிதமும், 300-க்கு மேல் ஊதியம் பெறுகிறவர்களுக்கு 27 சதவிகிதமும் என்றுதான் இருப்பதாக நினைவு. மேற்கொண்டு தங்கமணி அவர்களுக்குத் தகவல் கிடைத்து அளிப்பார்களானால் நான் திருத்திக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். இல்லாவிட்டால் நான் சொல்லுவது சரி என்று அவர்கள் திருத்திக் கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

பத்து கோடி ரூபாய் எதிர்பாராச் செலவு நிதியைப் பற்றியும் அவர்கள் குறிப்பிட்டு அதை 20 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். எதிர்பாராச் செலவு நிதி என்பது சட்டமன்றத் தினுடைய அனுமதி பெறுவதற்கு முன்பு செய்ய வேண்டிய செலவுகளைச் செய்வதற்காக உள்ள நிதியாகும். ஆனால், இதிலே செய்யப் படுகிற ஒவ்வொரு செலவும் சட்டமன்றம் முடிவு செய்துள்ள விதிகளின்படி அடுத்து வருகிற சட்டப்பேரவைக் கூட்டத் தொடரில் சட்டப் பேரவையின் ஒப்புதலுக்காகத் துணை மானியங்களின் பகுதிகளாகக் கொண்டு வரப்படும் என்பதையும் நான் அறிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவசியமான வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காக, மிக முக்கியமான தேவைப் பணிகளுக்காக உடனுக்குடன் நமக்குத் தொகை தேவைப்படும்போது இந்த எதிர்பாராச் செலவு நிதியிலிருந்துதான் நாம் பணத்தை அதற்கு ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கின்ற காரணத்தாலேதான் இப்படி 10 கோடி ரூபாயை நாம் 20 கோடி ரூபாயாக உயர்த்திக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் நான் திரு. தங்கமணி அவர்களுக்குக் கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

நண்பர் வகாப் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் ஒரு கோடி ரூபாய் மாத்திரந்தான் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கொள்முதலுக்காக, உணவு தானியங்களை வாங்குவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது; அது போதுமானது அல்ல என்று குறிப்பிட்டார்கள். நாம் நேரடியாகக் கொடுத்துள்ள

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 மார்ச் 25]

தொகை ஒரு கோடி ரூபாய். ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேலாக கூட்டுறவுச் சங்கத்தினர் ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்து 10 கோடி ரூபாய் பணம் பெற்றுக் கொள்ள, பணிகளைத் தொடர்ந்து நடத்த வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, தேவைப்பட்டால் அதை உயர்த்துவதற்கும் அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதையும் நண்பர் வகாப் அவர்களுடைய சந்தேகத்திற்கு நான் விளக்கமாக அளிக்கிறேன்.

இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கிய நம்முடைய நண்பர் சீனிவாசன் அவர்கள் இராமநாதபுரம் மாவட்டமே கவனிப்பாரற்றுக் கிடக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு வாதாடுவதற்கு நான் எந்தக் குறையும் சொல்லமாட்டேன். ஆனால், இன்றைக்கு இந்த வறட்சி நிவாரணப் பணிகளில் கூட இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் இந்த மாநிலத்திலேயே எல்லா மாவட்டங்களையும்விட அது அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் கருத்தில் கொண்டு இதுவரையில் 150 இலட்சம் ரூபாய்—நடப்பு ஆண்டில் 1974-75ம் ஆண்டில் 150 இலட்சம் ரூபாய் அங்கே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

மேலும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள பல கண்மாய்கள் சிறப்புத் திட்டங்களாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு—திருப்பத்தூர் கண்மாய்; இராமநாதபுரம் கண்மாய்; இராசசிங்கமங்கலம் கண்மாய் போன்ற பெரிய கண்மாய்கள் எல்லாம், நீண்ட நெடுங்காலமாக கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்த சூழ்நிலை மாற்றப்பட்டு அந்தப் பணியும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் என்னென்ன பகுதிகளில் வேலைகள் நடைபெறவில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவிப்பார்களானால் அவைகளைக் கருத்தில்கொண்டு இந்த அரசு நிச்சயமாகச் செயல்படும் என்பதையும் நான் இங்கே கூறிக்கொள்வேன்.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள் வறட்சி நிவாரண நிதிபற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். யாருடைய கையிலாவது பணத்தைக் கொடுத்தால் அது ஒழுங்காக முதலமைச்சர் கைக்கு வந்து சேருமா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். நேற்றுக்கூட 10 ரூபாய் கொடுத்தார்கள் என்று காட்டினார்கள். என்னிடத்தில் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள்

(திருமதி சத்தியவாணிமுத்து ஒரு கவரை முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுத்தார்கள்.)

திரு கே.டி.கே. தங்கமணி : சட்ட மன்றத்தில் சாமான்களைக் கொடுக்க விதிமுறைகள் இருக்கின்றனவா? அப்படி விதிகள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒவ்வொருவரும் இப்படிச் செய்தால் எக்ஸ்சேஞ்ச் ஆப் கூட்ஸ் என்று ஆபீஸிடாதா? இந்த மாதிரி முறை சரிதானா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதை நான் அவ்வளவு வலியுறுத்திப் பெற்றுக் கொண்டதற்குக் காரணம் அம்மையார் அவர்கள் மரங்கள் வறட்சி நிதி கொடுக்க மாட்டோம். யாரையும் கொடுக்கவும்

1975 மார்ச் 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சொல்ல மாய்டோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்களே வர்ங்கிக் கொண்டு வந்ததற்கு நன்றி தெரிவிப்பதற்காகத்தான் அவ்வளவு வலியுறுத்திப் பெற்றுக்கொண்டேன். (குறுக்கீடு.)

ஒவ்வொரு நிதிக்கும் கணக்குகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல்வேறு இடங்களில் வழங்கப்பட்ட, பொதுக்கூட்டங்களில் வழங்கப்பட்ட தொகை எல்லாம் முறையாகக் கணக்கு வைக்கப்படுமா என்றார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டம், கண்ணொளித் திட்டம், சைக்கிள் ரிக்ஷா வழங்கும் திட்டம், ஊன முற்றேரர் மறுவாழ்வுத் திட்டம் இப்படி எல்லாத் திட்டங்களும் இப்போது பட்ஜட் கணக்கில் வருவதை, துணை மானியக் கோரிக்கையில் அந்தக் கணக்குகள் வைக்கப்பட்டு இந்தப் பேரவையின் அனுமதி பெற அந்தக் கோரிக்கைகள் எழுப்பப்பட்டிருப்பதை நன்றாக அறிவோம். அதற்கான ஆய்வுகள் இருக்கின்றன. அறிக்கைகளில் கூட, நான் விடுத்துள்ளேன், அறிக்கைகளில் சட்ட பேரவையில் கூறியதைச் சொல்லியிருக்கிறேன். “யாரும் வலியுறுத்தி நிதிகளைப் பெறக்கூடாது. அப்படி ஏதேனும்; குறைபாடுகள் வந்தால் எனக்கு அறிவிக்க வேண்டும். அரசுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்” என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்.

அவர்கள் சொன்னார்கள்—திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் என்ற முறையில் அறிக்கை விடுகிறார்கள் என்று. அந்த அறிக்கையில் கூட—யாரும் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தனியாக வசூலில் ஈடுபடக் கூடாது என்று நான் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். பொதுக்கூட்டங்களில் உண்டியல் எடுத்து அதன்மூலம் கிடைக்கிற தொகையைப் பொதுக்கூட்ட மேடையில் எண்ணி அதைப் பொதுமக்களிடத்தில் அறிவித்து, அதனை இந்த முகவரிக்கு அனுப்பவேண்டும். “டிபாப்ட்” எடுத்தோ, ரொக்கமாகவோ எப்படி அனுப்பினாலும் அரசுச் சார்பில் செயல்படுகிற, நிதி இலாகா சார்பில் செயல்படுகிற “முதலமைச்சர், தமிழ்நாடு வறட்சி நிவாரண நிதி” என்ற தலைப்பில் இந்த இலாகாவுக்கு நேரடியாக அனுப்ப வேண்டுமென்று தெரிவித்தேன். அதிலே எந்தத் தவறும் விளைய இடம் இல்லை. ஏதாவது தவறுகள் விளைந்தால் உடனடியாகச் சுட்டிக்காட்டப்படுமானால் ஏற்ற நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்கும் என்பதை மாத்திரம் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

பிற்பட்டோர் நலத்துறை விடுதி ஒன்றில் நடைபெற்ற சம்பவம் குறித்து நண்பர் சீனிவாசன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதுபற்றி விசாரித்த அளவில் 22, 23 ஆகிய தேதிகளில் தியாகராயநகர் விடுதியில் இருக்கின்ற மாணவர்களுக்கும், சமையல்காரர்களுக்கும், பணியாளர்களுக்கும் இடையில் மோதல் ஏற்பட்டு அதன் காரணமாக மாணவர்கள் சமையல்காரர்களையும், பணியாளர்களையும் அடித்தார்கள் என்ற புகார் எழுந்து அதன் தொடர்பாக அந்த விடுதியில் இருந்த குழல் விளக்குகள் நாற்காலிகள், மேஜைகள் சேதப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வன்முறைச் செயல்களுக்குப் பயந்து பல மாணவர்கள் விடுதியை விட்டு வெளியேறிவிட்டார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 25]

24—3—1975 அன்று அவர்கள் வெளியேறிய பிறகு விடுதியிலுள்ள 100 பேர்களில் 20 பேர்கள் மாத்திரம் விடுதியில் தங்கியிருக்கிறார்கள் என்றும் இதுதான் விடுதியில் நடந்த விவகாரம் என்றும் மேற்கொண்டு என்ன நடைபெற்றது என்பவைகளை நிச்சயமாக விசாரித்துத் தக்க நடவடிக்கைகளை அரசின் சார்பில் எடுப்பேன் என்று உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்தத் துணை மானியத்தைத் துணையாகக் கொண்டு அவரவர்கள் தொகுதிக்குச் செய்யப்பட வேண்டிய பல்வேறு காரியங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எழுப்பியுள்ளவற்றை எல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு, இந்த அளவிற்கு உரையாற்றிய, கருத்துக்களை வழங்கிய அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவித்து இந்த அளவில் அமைகிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: தலைவர் அவர்களே, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்படிக்காலமெல்லாம் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் அரசாங்கம் செய்கின்ற இப்படிப்பட்ட உதவிகளை எதிர்பார்ப்பது தான் நீடிக்குமா? இதற்கு ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரமாக ஆனந்தராவின் சிபாரிசின்படி, அழகர் அணைத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியாதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அவைகள் எல்லாம் ஆராயப் படாமல் இல்லை. ஆராயப்படுகிற நேரத்தில், அத்திட்டத்தின் காரணமாக ஏற்படும் பலன்கள் மிகக்குறைவு என்று சொல்லப்படுகிறது. இனியும் தொடர்ந்து ஆராயப்படும்.

(7) 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான கூடுதல் செலவிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள்மீது வாக்கெடுப்பு.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 1.—நிலவரித் துறை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 1. நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 27,17,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்குட்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக்கோரிக்கை எண் 4. பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்: